A01
1146/1224

dit. [4] *Eſt præteritum neutrum, indicativi modi, primæ perſonæ, generis communis, numeri pluralis*, pag. *14. à radice* [illegible] *id eſt*, ſurrexit, excitatus eſt, ivit, ambulavit, &c: [1] *Eſt ſimiliter præteritum indicati-* نهضن *vi primæ perſonæ, generis cōmunis, numeri pluralis*, pag: *14. à verbo perfecto, ſeu ſecundæ ſpeciei vel conjugationis verborum debilium, radicis* قام *id eſt*, ſurrexit, ſtetit, conſtitit &c: *Speciei tertiæ verborum trium literarum, augmentum ſuſcipientium, acceſſione trium literarum, idq́; manifeſtè à principio, formâ* أَسْتَفْعَلَ.

O Domine ſalvum fac Regem, & (exaudi ad nos, die (ſc. quâ), invocaverimus te. يَا رَبَّنَا، إِخْلِصْ، أَلْمَلِكَ وَاسْتَجِبْ ١٠

لَنَا يَوْمَ، نَدْعُوكَ

[1] *Eſt præteritum Imperativi, ſecundæ perſonæ, generis maſculini, numeri ſingularis*, pag: *15. à radice* خلص *de quâ etjam* ſupra ✠. 5. numero. 4. *jam dictum eſt.* [2] *Eſt nomen ſubſtantivum, maſculini generis, numeri ſingulaiis*, pag: *27. à radice* ملك *id eſt*, regnavit, dominatus eſt, *Item*, poſsedit, acqviſivit, &c: [3] *Sunt duæ dictiones, qvarum prior, eſt præpoſitio inſeparabilis* ل *qvæ ex præcedentibus jam nota eſt: poſterior eſt affixum maſculinum primæ perſonæ, numeri ſingularis*, pag: *32.* [4] *Eſt futurum activum Indicativi primæ perſonæ, generis communis, numeri pluralis* pag: *15. à verbo tertiæ ſpeciei ſeu Conjugationis verborum debilium, radicis* دعو *vel* دعا Matth: *2.* ✠. *15. id eſt*, Vocare, invocare, adorare, &c:

Enodavi itaq́; rudi Minervâ Pſalmum hunc decimum nonum, vel ſecundùm Hebræos viceſimum, *unde mediocriter docto liqvidiſſimè patere arbitror, ſi non exqviſitè omnia, tamen per DEI gratjam pleraq́; vocabula Arabica, mediocriter ex ſecundo hoc* Grammatices *noſtræ libro, etymologicè explicari poſſe. Hoc unicum reſtare videtur, ut omnes* Φιλαράβοι *mecum dent operam, ut in poſterum ex diligenti authorum Arabum lectione, qvaliacunq́; hæc rudimenta, exactjùs elaborentur, augeantur, donec aliqvando perficiantur.* Nihil *enim, ut rectè dixit comicus*, tàm difficile eſt, qvin qværendo inveſtigari poſſit. *Qvod inſtitutum ut DEUS Jehova noſter, jubeat feliciſſimos nanciſci ſucceſſus, & in nominis ſui gloriam, Eccleſiæ ſuæ, ac totius generis humani emolumentum eximium, dirigere velit, ex imo pectore precor.*

FINIS Secundi Libri Grammatices Arabicæ, Petri KirſtenI. Phil. & Med. D. BreſL.

verbo pertuſo, id eſt, petere, poſtulare, *&c: Affixum, à calce annexum, notum eſt.* 3 *Eſt dictio conſignificativa, articulum ut nomina præfixum habens, aliis lingvis qvibuſdam adverbium temporis dicitur*, pag. 34. *plura vide* in Lexico. 4 *Eſt præteritum activum, prima perſona, generis communis, numeri ſingularis,* pag 15. *à radice* عَرَفَ *id eſt,* cognovit, ſcivit, *&c:* 5 *Eſt dictio Conſignificativa, abſq; articulo,* pag. 35. *qva* *paulò antè* num. 3. *habebat articulum præfixum, aliis lingvis qvibuſdam Conjunctio cauſalis dicitur.* 6 *Eſt dictio conſignificativa, aliis lingvis adverbiũ temporis dicitur* pag. 34. 7 *Eſt præteritum activum maſculinum, tertia perſona, numeri ſingularis, verbi debilis, in tertiâ literâ radicali, ſeu tertia ſpeciei ſive Conjugationis verborum debilium,* pag. 24. *Eſt itaq; ipſa radix, qvæ tamen &* *frequenter legitur.* 8 *Eſt nomen adjectivum maſculinum, numeri ſingularis,* pag. 27. نَجِّي *plerumq; tamen eſt nomen proprium* Salvatoris noſtri, *ceu & hoc loco, à radice* مسح *id eſt,* unxit, *ceu dixi, in* Evangelii Sancti Matthæi titulo. *Affixum* ه ح *ex præcedentibus jam notum eſt.* 9 *Eſt dictio conſignificativa, ſeu pronomen integrum tertia perſona maſculinum,* pag. 32. 10 *Sunt duæ dictiones conſignificativæ, ceu in præcedentibus aliqvoties* لَكَ *ex præpoſitione nimirùm inſeparabili* ل *& affixo* ه. 11 *Eſt nomen ſubſtantivum, generis fœminini, numeri ſingularis,* pag. 27. *qvod qvidam à radice* سمي *id eſt,* nominavit, deducunt, *ſed non deteriùs à* سيم *id eſt,* forma, ſplendor, *&c. deduci poſſet, ceu alibi dixi.* 12 *Sunt duæ dictiones* *prima conſignificativa, ſcilicet præpoſitio inſeparabilis* ب, *jam ex præcedentibus nota: altera nomen ſubſtantivum fœmininum, pluralis numeri, à ſingulari* خَبَرَة pag. 27. *à radice* خبر *id eſt,* annunciavit, indicavit, retulit, narravit, *&c:* Unde خبر *malui transferre* *annunciationibus, qvàm cum aliis fortitudinibus, poteſtatibus, vel verſione vulgari potentatibus, niſi ſphalma ſit typographicum. Qvòd nunqvam hanc radicem, vel ejus derivatum aliqvod in his ſignificationibus legerim, & qvòd huic loco, ſenſus iſte non parùm ſit conveniens.* Eſt enim Evangelium ſeu annunciatio læta, Virtus DEI, in ſalutem omni credenti, Rom. 1. ℣. 16. *ceu fuſiùs in rerum notis hujus Pſalmi dici poſſet.* 13 *Eſt nomen ſubſtantivum maſculinum, numeri ſingularis,* pag. 27. *qvod à radice* امن *id eſt,* fidem habuit, *&c: deductum puto, qvòd fides detur, ſeu firmetur dexterâ, ceu alibi dicemus.*

Hi in curribus, & hi in eqvis, — هُولَاءِ بِٱلْمَرَاكِبِ وَهُولَاءِ بِٱلْخَيْـلِ ℣. 7.

& nos in nomine Domini DEI noſtri exaltabimur. — وَنَحْنُ بِاسْمِ ٱلرَّبِّ إِلٰهِنَا نَرْتَفِـعُ ※

1 *Eſt dictio conſignificativa, ſive pronomen demonſtrativum,* pag. 33. *ex integro* هُو *& particulâ* لا *compoſita,* pag. 33. 2 *Sunt duæ dictiones, qvarum prior ex præcedentibus* *jam nota eſt;* *præpoſitio nimirùm inſeparabilis* ب, *poſterior eſt nomen ſubſtantivum maſculinum, numeri pluralis, à ſingulari* مَرْكَب pag. 27. *à radice* ركب *cujus multa ſunt ſignificationes, ceu è Lexico patet.* 3 *Viciſſim ſunt duæ* *dictiones, qvarum priorem ampliùs non notabimus ſatis enim jam nota eſt: poſterior eſt nomen ſubſtantivum maſculinum, pluralis numeri, à ſingulari iiſdem conſtante literis* خيل pag. 27. *à radice* خيل *de qvâ fortè in Lexico.* 4 *Eſt dictio conſignificativa, ſive pronomen ſimplex integrum, generis communis, perſona prima, numeri pluralis,* pag. 32.

Illi intricaverunt (ſc. ſe), & ceciderunt & nos ſurreximus, & erecti ſumus. — هُمْ ٱشْتَبَكُوا وَسَقَطُوا وَنَحْنُ نَهَضْنَا وَٱسْتَقَمْنَـــــا ※ ℣. 8.

1 *Eſt dictio Conſignificativa, ſive affixum maſculinum tertia perſona, numeri pluralis,* pag: 32. 2 *Eſt præteritum activum Indicativi, perſonæ tertiæ, generis maſculini, numeri pluralis,* pag: 14. *à radice* شبك *id eſt,* Implicavit, intricavit, ſeu intricatum detinuit, *formâ* افتعل *ſive ſpeciei ſecunda verborum trium literarum, augmentum ſuſcipientium, acceſſione duarum literarum, idq; manifeſtè antè & pòſt primam literam.* 3 *Eſt itidem præteritum activum, Indicativi, tertia perſona, generis maſculini, numeri pluralis* pag: 14. *à radice* سقط *id eſt,* cecidit.

*gularis numeri,*pag. 27. *anné à radice* قَلَبَ vertit, transvertit, devolvit, *&c: qvòd ob continuum motum cordis, humores & ſpiritus,* قَلْب *in corpore vertantur, devolvantur, aut qvòd cogitationes & ſenſa animi ex cordis motione prodeant, unde etjam*

Ovid. l. 1. Faſt. *Conſcia mens ut cuiq; ſua eſt, ita concipit intra*
Pectora, pro facto ſpemq; metumq; ſuo.

Ultima ſyllaba كَ *eſt affixum, ceu ſæpius jam dixi, qvam inpoſterum, ut jam ſatis notam, non ampliùs notabo.* 4 *Eſt nomen ſubſtantivum, communis generis, numeri ſingularis,* pag. 27. 5 *Eſt nomen adjectivum, à ſubſtantivo* أَمَان*, generis maſculini, numeri ſingularis,* pag. 26. & 27. *à radice* أَمَنَ credidit, *&c:* *Unde conſilia, ſeu firma & rata illa meritò intelliguntur, qva* أَمِين *ex verâ fide procedunt.* 6 *Eſt futurum activum, tertiæ perſona, generis maſculini, numeri ſingularis Indicativi,* pag. 15. *verbi geminati ſeu ſurdi in Conjugatione gravi,* pag. 11. *& 25. à radice* تَمَّ *ſeu* تَمَمَ complevit, perfecit, conſummavit, *&c:*

ψ.5. Confitebitur ad te ô Domine, in ſalutari tuo, — يَعْتَرِفُ لَكَ يَا رَبَّنَا بِخَلَاصِكَ
& in nomine Domini, DEI noſtri, exaltabimur. — وَبِاسْمِ ٱلرَّبِّ إِلٰهِنَا نَرْتَفِعُ ❋

1 *Eſt futurum activum, tertiæ perſonæ, generis maſculini, numeri ſingularis Indicativi,* pag. 15. *Conjugationis gravis,* pag. 11. *Species ſecundæ, verbi trium literarum augmentum ſuſcipientis, acceſſione duarum literarum, à radice* عَرَّفَ notum fecit, deſignavit, *&c:* 2 *Eſt dictio conſignificativa, aliis linguis inter adverbia vocandi numeratur,* pag 34. 3 *Ad hoc nomen ſubſtantivum, maſculini generis, numeri ſingularis, eadem notanda ſunt, qva paulò antè in verſiculo ſecundo ad* numerum. 2. *annotavi: Alias enim, ceu* ex Cantico octavo, ſive Carmine qvarto, DECADIS noſtræ Arabicæ patet, *vel* رَبُّ *vel* رَبِّ *legitur.* 4 *Tres dictiones, hoc loco, ſimul ſunt conjunctæ, prima eſt particula* بِ *id eſt,* in, *dictio conſignificativa, ſeu præpoſitio inſeparabilis,* pag 35. *Secunda,* رَبّ *eſt nomen ſubſtantivum, maſculini generis, numeri ſingularis, qvod interdum ſcribitur* خَلَص *ſed rectiùs ita legitur, veluti in textu eſt, ut qvoq;* in Cantico 2. DECADIS noſtræ *videre eſt, & è ψ. 6. ſequente, à radice* خَلَصَ evaſit, ereptus eſt, *&c: Tertia, eſt affixum, ſæpiùs jam notum.* 5 *Sequentes tres dictiones, è præcedentibus jam cognita ſunt.* 6 *Sunt duæ dictiones, qvarum prior, eſt nomen DEI,* إِلٰه *de qvâ ſuprà ψ. 1.* numero. 12. *Altera eſt affixum communis generis, numeri pluralis, perſona prima,* pag. 32. 7 *Eſt futurum Indicativi, pluralis numeri, generis communis,* pag. 15. *Speciei ſecundæ, verborum trium literarum augmentum ſuſcipientium, acceſſione duarum literarum, idq; manifeſtè, antè & pòſt primam literam, à radice* رَفَعَ *id eſt,* exaltavit, elevavit, ſumſit, abſtulit, cepit, *&c:*

ψ.6. Implebit ad te Dominus omnes petitiones tuas, — يُكَمِّلُ لَكَ ٱلرَّبُّ جَمِيعَ سُؤَالِكَ
ex nunc cognovi qvòd Dominus jam — مِنَ ٱلْآنَ عَرَفْتُ إِنَّ ٱلرَّبَّ قَدْ
liberavit Unctum ſuum, Et ipſe exaudiet — نَجَّا مَسِيحَهُ ❋ وَهُوَ يَسْتَجِيبُ
ad illum de cœlo ſanctitatis ſuæ, — لَهُ مِنْ سَمَاءِ قُدْسِهِ
in annunciationibus ſalus dexteræ ejus. — بِالْخَبَرُوتِ خَلَاصُ يَمِينِهِ ❋

1 *Eſt futurum activum, tertiæ perſona, generis maſculini, numeri ſingularis Indicativi,* pag. 15. *in Conjugatione gravi,* pag. 11. *à radice* كَمَلَ *id eſt,* complevit, conſummavit, perfecit. 2 *Eſt nomen ſubſtantivum, generis maſculini, numeri pluralis,* pa. 27. *à radice* أَكْمَل *verbo* سَأَلَ

numeri, pag.27. *de cujus radice ſuprà,*pag.26.*dictum eſt.* [11] *Eſt nomen proprium DEI cum articulo,vix autem ita ſcriptum obſervavi,abſorpto altero* ل Lam, *aliàs enim* اللّٰه *ſcribitur,ceu* libro præcedēte primo è pag. 99 & 100. *nec non è* DECADE noſtrâ, *& ipſo* Alcurano *frequentiſſimè videre eſt.* [12] *Eſt nomen proprium Maſculinum, numeri ſingularis,*pag.26.& 27. *à radice* عقب *ceu diximus in* notis noſtris,Evāgelii S.Matthæi cap. 1.℣.2.

Mittet ad te auxilium,de ſanctitate (ſuâ, | ℣.2. يُرْسِلْ لَكَ عَوْنًا مِنْ قُدْسِهِ
& de Sion confirmabit te. | وَمِنْ صَهْيُونْ يُعَضِّدُكَ

[1] *Eſt futurum activum, tertia perſona, generis maſculini, numeri ſingularis Indicativi*, pag.15. *Conjugationis quartæ,in* ISHAC *à radice* رسل *id eſt,* miſit. [2] *Eſt nomen ſubſtantivum Maſculinum,ſingularis numeri,* pag. 27. *à radice* عان juvit, auxiliatus eſt,favit, *&c.* Aliph *ultimum videtur additum, ob punctum* Tanphinulphathhi, *quod aliàs hic locum non haberet,ceu dixi* lib.præcedente 1. pag. 84. [3] *Eſt præpoſitio ſeparabilis,* De, à, *&c: ſignificans,* pag.35. [4] *Eſt nomen ſubſtantivum Maſculinum, ſingularis numeri,*pag.27.*à radice* قدس *id eſt,*Sanctificavit. *Ultima ſyllaba eſt affixum Maſculinum,ſingularis numeri,*pag.32. [5] *Eſt conjunctio copulativa,*&,pag.35. [6] *Eſt nomen proprium,quod à radice* صحي *præter alia deduci poteſt,ceu dixi,*in Matthæi cap.21.℣.5. [7] *Eſt futurum activum, tertiæ perſonæ, generis maſculini, numeri ſingularis Indicativi,*pag.15.*à radice* عضد Confirmare,defendere,munire,adjuvare,*&c: in* ISHAC *ultima ſyllaba* كَ *eſt affixum, ceu verſu præcedente,*numero 5.*&* 10. *jam dixi.*

Recordabitur ad te Dominus, omnium oblationum tuarum; | ℣.3. يَذْكُرُ لَكَ ٱلرَّبُّ جَمِيعَ قُرْبَانِكَ
& holocauſtum tuum acceptabit. | وَوَقُودَكَ يَقْبَلُ

[1] *Eſt futurum activum,tertia perſona,generis maſculini,numeri ſingularis Indicativi,*pag.15. *à radice* ذكر *id eſt,*Recordari,memoriam facere,*&c: ſequentia uſq; ad* numerum.2. *jam in verſiculis præcedentibus enodata ſunt.* [2] *Eſt nomen adjectivum commune,ſingularis numeri,*pag.27. *à radice* جمع *id eſt,*Congregare,congerere, colligere, copulare. [3] *Eſt nomen ſubſtantivum,* *maſculinum,pluralis numeri,à ſingulari* قُرْبَان ;pag.27.*à radice* قرب *id eſt,*ſacrificare, appropinqvare,adducere, offerre,*&c:* *Ultima ſyllaba* كَ *eſt affixum, ceu jam aliqvoties dictum eſt,* [4] *Eſt nomen ſubſtantivum maſculinum, ſingularis numeri* pag.27.*à radice* وقد *id eſt,* ſuccendit, incendit. [5] *Eſt futurum activum,tertia perſona,generis maſculini,* *numeri ſingularis Indicativi,* pag.15. *in Conjugatione gravi,* pag. 11. à radice قبل *id eſt,*Acceptare,accipere, ſuſcipere, excipere,recipere,*&c:*

Dabit tibi Dominus, ſicut (ſc. eſt), cor (tuum, | ℣.4. يُعْطِيكَ ٱلرَّبُّ مِثْلَ قَلْبِكَ
& omne conſilium tuum implebit. | وَكُلَّ آمَانِيكَ يُتَمِّمُ

[1] *Eſt futurum activum,tertia perſona,generis maſculini,numeri ſingularis Indicativi,* pag.15. *Verbi debilis in ultimâ literâ radicali, ſeu tertia ſpeciei, aut Conjugationis verborum debilium,* pag. 24. *à radice* عطي *id eſt,* Dedit. [2] *Eſt hoc loco dictio Conſignificativa, quamvis aliàs verbum ſit, ſi in medio gerat punctum* attetſqiilu. [3] *Eſt nomen ſubſtantivum maſculinum, ſingularis*

[1] *Eſt nomen patiens, ſeu Participium paſſivum pag.* 16. *cum articulo* ال Al, *generis maſculini, qvia nō deſinit in* ة, *neq;* ى, *neq;* Aliph maqſora, *& non eſt nomen cardinale à duobus ad decē* pag. 27. *Numeri ſingularis* pag. 27. *à radice* زمر, *id eſt,* Canere, Pſallere, *legitur etjam in penultimâ per* ا Aliph مزامر. [2] *Eſt nomen ordinale, numeri ſingularis* pag. 30. [3] *Eſt nomen ordinale numeri ſingularis, qvamvis qvidam loco horum ordinalium legant Cardinalia hoc modo:* ٱلتِّسْعَ عَشَر [4] *Eſt futurum activum, tertiæ perſonæ, generis maſculini, numeri ſingularis,* pag. 15. *Indicativi, verbi cavi vel pertuſi, ſive debilis in mediâ literâ radicali, ſeu potiùs ſecundæ ſpeciei aut Conjugationis verborū debilium* pag. 21. *formæ ſeu ſpeciei tertiæ verborum trium literarum augmentum ſuſcipientium, acceſſione trium literarum, idq; manifeſtè à principio* pag. 13. *à radice* جاب Reſpondit, exaudivit, &c: *formâ* استجاب pag. 13. *Neq; placet reliqvas verborum ſpecies omnes examinare, ut, an ſit tranſitivum, primitivum, gravè, &c: necne? qvia hæc qvilibet proprio Marte indagare poteſt, & prolixitate Lectori facilè hæc enodatio tædium creare poſſet.* [5] *Sunt duæ dictiones conſignificativæ, qvarum prior* لِ *eſt præpoſitio inſeparabilis,* ad, pag. 35. *poſterior* كَ te, *eſt affixum maſculinum, ſingularis numeri, perſonæ ſecundæ,* pag. 32. [6] *Eſt nomen Maſculinum, cum articulo* ال Al, *ſingularis numeri,* pag. 27. *à radice* رَبَّ *verbo geminato, ſeu ſurdo deſcendens, cujus verbi tamen uſus, nondum nobis innotuit, ceu in Lexico fuſiùs dicetur.* [7] *Eſt dictio conſignificativa, præpoſitio nimirùm ſeparabilis,* in, pag. 35. [8] *Eſt nomen ſignificans diem, generis Maſculini,* pag. 27. *numeri ſingularis,* pag. 27. *pluralem format* ايام Marc. 1. ꝟ. 9. [9] *Eſt nomen generis fœminini, numeri ſingularis, à radice* شَدَّ, ſtringere, confirmare. *An autem ultima ſyllaba debeat eſſe* ةِ *affixum nominibus ſerviens, dubito, fortè vitium eſt typographicum pro* شِدَّة, *atq; tunc eſſet generis Maſculini, fæmininum verò* شِدَّة *eſt. Si autem lectio vera eſſet, mira foret irregularitas hujus nominis.* [10] *Eſt futurum activum, Conjugationis gravis, tertiæ perſonæ, generis Maſculini, numeri ſingularis, Indicativi* pag. 15. *Conjugationis primæ in* BARUC, *à radice* نَصَرَ *id eſt,* Juvit, profuit, defendit, patrocinatus eſt, vindicavit, auxiliatus eſt. *Imò interdum etjam* vicit, triumphavit, *&c: gerit autem affixum* كَ *id eſt,* te, *de qvo dixi paulò antè ſub* num. 5. [11] *Eſt nomen ſubſtantivum, Maſculinum, ſingularis numeri,*

Sunt autem hæ Præpoſitiones duplices, aliæ ſeparabiles, *ut* Separabiles.
pleræq́: aliæ inſeparabiles, *ut* ل Lam. Inſeparabiles.

INTERJECTIONES.

INTERJECTIONES.

Poſſunt reputari, qvæ in qvartâ ſpecie verborum debilium ـِ *ſunt, ceu ibi dictum eſt, ut;*

ويس وح	Vah, &c: ويل	*Væ, qvæ videtur cum articulo uſurpari in* Epiſtolâ Judæ, ℣. 11.

Atq́ ita divinâ favente gratiâ abſolvi, primordia hæc rudimentorum Etymologiæ Arabicæ, qvæ Deo duce, comite vitâ, vel à me, vel ab aliis, ſucceſſu temporis augebuntur, donec æqvè in hâc linguâ, atq́, (qvod per infinitam Dei omnipotentis benignitatem nunc conceditur) in aliis, ut Hebræâ, Græcâ, Latinâ, &c: lingvis perfectior hæc doctrina reddatur. Ut *autem eò meliùs animadvertere poſſim, qvæ in hiſce rudimentis Etymologiæ Arabicæ complexus ſim, aut qvæ adhuc deſint, en placet periculum facere,* in Pſalmo decimo nono, *qvem exercitii gratiâ, hoc loco, tantùm Etymologicè reſolvam, ſingulas dictiones examinando. Syntaxeos autem exercitium ex* libro ſeqvente tertio *qvilibet habere poterit. Numeri verò priores Indices erunt, ad qvam dictionem, qvælibet reſolutio pertineat. Poſteriores autem monſtrabunt paginam, qvâ, in libro hoc de dictionis illius reqviſito agatur. Verſiculos autem Pſalmi diſtinxi, ſecundùm diſtinctionem eorundem, verſionis vulgaris Latinæ, neglecto tamen titulo, qvòd is in Arabico non habeatur, & malè pro primo verſiculo in verſione vulgari habitus ſit.* Qvid numeri in hâc enodatione ſignificent.

Reſolutio itaq́ Etymologica Arabica, Pſalmi decimi noni, vel ſecundùm Hebræos, vicesimi, hæc eſto,

Pſalmus nonus decimus.	¹ أَلْمَزْمُرْ ² اَلتَّاسِعْ ³ عَاشِرْ	℣. 1.
Exaudiat ad te Dominus (in die	⁴ يَسْتَجِيبُ ⁵ لَكَ ⁶ اَلرَّبُّ ⁷ فِي ⁸ يَوْم	
tribulationis, adjuvabit te (Nomen DEI	⁹ شَدَتَكِ ¹⁰ يَنْصُرَكَ ¹¹ اِسْمُ ¹² اَللَّهِ	
Jacob.	¹³ يَعْقُوبْ	

Eſt nomen

Simplicia. *E qvibus patet, Adverbiorum alia eſſe* ſimplicia, *ut*
Compoſita. مَا حين تَقْ &c: *alia* compoſita, *ut:* حينين نقَنْ نيما &c:

Conjunctiones.

CONJUNCTIONUM

Poteſtas. Poteſtates, *æqvè cuilibet notæ ſunt; ideò & harum qvaſdam promiſcuè huc apponere placuit.*

لكن Sed, veruntamē. لان Propterea. إِمْ Si. أَن Si.
فَإِنَّ Etenim. ف Autem. و Et. لاكن Verùm.
لكي Qvò, ut. كي Qvin, ut. او Aut, vel. إِنَّ Qvòd, ut.
لولا *vel* لو Si. بل Sed, Imò, porrò. لكيما. Ut, Matth. 5. v. 45.
لَهَذَا Idcircò. إِلَّا Niſi. سَوَ Sive. لولم Niſi.
حتي Adeò, *in qvibusdā locis vide* Lib. ſeq. 3. m. 44. لين Si. لذلك Ideò. هَكَذَا Sic.

Simplices. *E qvibus itidem patet, qvaſdam Conjunctiones eſſe* ſimpli-
Compoſitæ. ces, *ut:* لو كي ان *qvaſdam verò* compoſitas, *ut:* لولا لكي فان &c:

Præpoſitiones.

PRAEPOSITIONUM.

Conſtructio *examinabitur* libro ſeqvente, membro 58. *Placuit tamen freqventiores hoc loco enumerare.*

بين Inter. تحت Sub. في In. عن Ab. مِن A, De.
علي Super, apud. لِ Ad. دُون Sine, præter, citra. قبل Ante.
فوق Suprà. بعد Pòſt. غير Sine. حول Circa.
مع Cum. اجل Propter. سوي Sine. سَوَا *vel*
بلي Circū, Circa. بل *vel* ت Per, *in juramentis.* ب *vel* بلا Sine.
ل. Ad. ب In, cum.

non pauca horum, ad ſecundam orationis Arabicæ partem, Nomen ſcilicet referri poſſe, ob rationes qvæ alibi forſan enumerabuntur.

حَتَّى Qvousq; مَتَى Qvando. اَلْيَوْمَ Hodiè. اَلْآنَ Nunc.

صبح Manè. غَدَاةً Cras. غَدَوْن *vel* غَدًا *vel*

مغرب *vel* عشا Veſperi. امس Heri. بكر Manè ſumò.

حينئذ Tunc, eodē tēpore. حين Tunc. فَقَدْ Jam, tùm. قَدْ *vel*

رُبْ Sæpenu-merò. نَهَارًا Diu. لَيْلًا Noctu. ظهر Meridie.

اين Ubi. هناك Hìc, illìc. ههنا *vel* هنا *vel*

خراج Foris. داخل Intrò. مِن اين Unde. ماين *vel*

اذا Qvādo. من خراج Extrinſecus. من داخل Intrinſecus.

كنحو ſecundùm. كمثل ſicut, ut. كـ *vel* ثمة Illìc. ثم *vel*

كذلك Ita, ſic, ſecundū hoc. عبر Trans. من لحين Hinc.

البتة Omninò. فقط Solùm. قليل Parùm. كثير Multùm.

معًا Simul, unà. اذن Meritò, igitur, qvare. اِن Ecce.

لَا & لَمْ Non, ne. لِمَ Qvare. ايضا Pariter, præterea, etjam, qvoq;

تارة Qvandoq; modò. ما Ne, non. لمّا Neqvaqvam.

اوّلا Primò. مسرعا *vel* عاجلا *vel* سريعا Citò.

للوقت Confeſtim, mox. ثم Deindè, tùm, item. بديًا Principiò.

اهل Nunqvid nonnè. كم Qvomodo. جانب Secus. فيما Dum.

أم An, nunqvid. يا O *vocandi.* جدًا Valdè. لِئَلَّا Ne, non.

E qvibus

Demonſtrativa.

Demonſtrativa, *hujuſmodi ſunt, quæ Arabibus dicuntur,* اَسْمَآءُ الْاِشَارَةِ.

Plural.		Dual.		Singular.		
Iſti. Hi.	ذِينَ	Iſti. Hi *ſc.duo.*	ذَانِ	Iſte. Hic.	ذَا	*Maſcul.*
Iſtæ. Hæ.	تِينَ	Iſtæ. Hæ *ſc.duæ.*	تَانِ	Iſta. Hæc.	ذِهْ	*Fœmin.*

Similia ſunt هذا ذلك تالك تلك ذه ته

تهي ذاتي داك ذنك هاتين hi *ſc.duo* Matthæi ca. 22.*℣.40. nec non* هؤلا Iſti, Pſalmo.*19.℣.7.* اولى لا Illi, *&c:*

Qualia quilibet ſuo Marte, ex autoribus colligere, vel etjamè Lexicis ſuo tempore petere poterit.

Relativa.

Relativa *autem hujuſmodi: vocant verò Arabes nomen relativum* اَسْمُ مُوَصَّل.

Plural.	Dual.		Singul.	
اَلَّذِينَ	اَلَّذَانِ	Qvi.	اَلَّذِي	*Maſcul.*
اَلَّتِينَ	اَلَّتَانِ	Qvæ.	اَلَّتِي	*Fœmin.*

vel اللواتي in Epiſtolâ Judæ *℣.13.*

Interrogativa.

Interrogativa, *verò ſunt talia:* مَنْ Qvis? Qvi? Qvæ? مَا Qvid, Qvod? أَي Qvicunq;, اية Qvæcunq;. Matthæi 10. *℣. 11.*& ان في.

Simplicia. Compoſita.

Ratione autem figuræ, Pronomina alia ſunt ſimplicia, *ut* ك هو اي ذا *&c: alia* compoſita, *ut* اياك, هذا, هؤلا *&c:*

Adverbia. Significatio.

ADVERBIORUM

Significationes; *cùm cuilibet notæ ſint, placuit hoc loco eorum qvædam promiſcuè recenſere, reliqva qvilibet proprio ſtudio facilè colligere, aut è Lexicis ſuo tempore petere poterit. Nec obſtat, non pauca*

E 2

Plural.		Dual.		Singular.			
Nos.	نَحْنُ	Vos. *ſc. duo, vel duæ.*	أَنْتُمَا	Ego.	أَنَا	*Cõmun:*	*primæ perſonæ.*
Vos *ſc. viri.*	أَنْتُمْ			Tu.	أَنْتَ	*Maſcul:*	*Secundæ perſonæ.*
Vos. *ſc. fœmin.*	أَنْتُنَّ			Tu.	أَنْتِ	*Fœmin.*	
Illi.	هُمْ	Illi. *ſc. duo, vel duæ.*	هُمَا	Ille, Ipſe.	هُوَ	*Maſcul.*	*Tertiæ perſonæ.*
Illæ.	هُنَّ			Illa, ipſa.	هِيَ	*Fœmin.*	

Affixa *totidem, de qvibus qvamvis etjam* ſeq. lib.3. membr. Affixa.
48. *agatur, placuit tamen hæc ut & præcedentia huc apponere.*

Plural.		Dual.		Singular.			
Nos.	نَا			Me.	نِي	*Cõmun:*	*primæ perſonæ.*
Vos	كُمْ	Vos *ſc. duo, vel duæ.*	كُمَا	Te.	كَ	*Maſcul.*	*Secundæ perſonæ.*
Vos. *ſc. fœminæ.*	كُنَّ			Te.	كِ	*Fœmin.*	
Eos.	هُمْ	Eos, *ſc. duo, vel eas.*	هُمَا	Eum.	هُ	*Maſcul.*	*Tertiæ perſonæ.*
Eas.	هُنَّ			Eam.	هَا	*Fœmin.*	

Separabilia *ſunt totidem, de qvibus, qvamvis jam dicto* memb. Separabilia.
48. lib. ſeqventis tertii *agatur, placuit tamen & illa hîc æqvè atq; præcedentia apponere.*

Plural.		Dual.		Singular.			
Nos.	إِيَّانَا			Me.	إِيَّايَ	*Cõmun.*	*primæ perſonæ.*
Vos, *ſc. viri.*	إِيَّاكُمْ	Vos, *ſc. duo, vel duæ.*	إِيَّاكُمَا	Te.	إِيَّاكَ	*Maſcul.*	*Secundæ perſonæ.*
Vos, *ſc. fœminæ.*	إِيَّاكُنَّ			Te.	إِيَّاكِ	*Fœmin.*	
Eos.	إِيَّاهُمْ	Eos, *ſc. duo, vel eas.*	إِيَّاهُمَا	Eum.	إِيَّاهُ	*Maſcul.*	*Tertiæ perſonæ.*
Eas.	إِيَّاهُنَّ			Eam.	إِيَّاهَا	*Fœmin.*	

Demon-

اَوَّل Primus.

ثَانِي Secundus.

ثَالِث Tertius.

رَابِع Qvartus.

خَامِس Qvintus.

سَادِس Sextus.

سَابِع Septimus.

ثَامِن Octavus.

تَاسِع Nonus.

عَاشِر Decimus.

حَادِي عَشَر Undecimus.

حَادِيَة عَشَر Undecima.

Reliqva planè nihil differunt.

Atq́ hæc de alterâ Arabum Orationis parte, Nomine ſcilicet dicta ſufficiant. Reſtat tertia حَرْف *id eſt,* dictio cōſignificativa, *ſub qvâ reliqvarum lingvarum* Pronomina, Adverbia, Conjunctiones, Præpoſitiones, & Interjectiones *comprehendunt. Placet tamen breviſſimè majoris evidentiæ ergò, etjam in præſentiâ diviſim de his agere.*

PRONOMINA. PRONOMINUM *itaq́ Arabicorum accidentia pleraq́ cum præcedentium orationis partium accidentibus conveniunt, ut* Genus, Numerus, Perſona, *Sola* Significatio & Figura *hîc aliter conſideranda ſunt.*

Significatio. *Ratione enim ſignificationis, ſunt Pronomina alia* integra duodecim, *de qvibus licet* ſeq. lib. 3. memb. 39. *agatur, placuit tamen & hîc addito genere & perſonâ eadem exprimere, ſunt itaq́.*

Integra.

Singul. E

سَبْعٌ — سَبْعَةٌ Septem.

ثَمَنِيَا *vel* ثَمَانِي — ثَمَانِيَةٌ Octo.

تِسْعٌ — تِسْعَةٌ Novem.

عَشَرٌ — عَشَرَةٌ Decem.

اُحْدَى عَشَرَ — اَحَدَ عَشَرَ Undecim.

اَثْنَتَا عَشَرَ — اِثْنَا عَشَرَ Duodecim.

Et ſic ad viginti uſq;, quò fœminina à maſculinis nil differunt, à viginti verò uſq; ad centum, deſinunt vel in يِنَ ine, *vel in* وْنَ Uno, *ut*

عَشَرِينَ & عَشَرُونَ Viginti.

ثَلَثُونَ & ثَلَثِينَ Triginta.

اَرْبَعُونَ & اَرْبَعِينَ Qvadraginta.

خَمْسُونَ & خَمْسِينَ Qvinqvaginta.

سِتُّونَ & سِتِّينَ Sexaginta.

سَبْعُونَ & سَبْعِينَ Septuaginta.

ثَمَانُونَ & ثَمَنِينَ Octoginta.

تِسْعُونَ & تِسْعِينَ Nonaginta.

مِيَةٌ & مَايَةٌ Centum.

مَايَتَانِ Ducenta.

ثَلَثَةُ مَايَةٍ Trecenta.

اَلْفٌ Mille.

Ordinalia *nomina numeralia ſunt.*

Primus.

Declinatio. 6. DECLINATIO *nominum, in numerorum maximè conſiſtit variatione, ceu ex præcedentibus, & Paradigmate Participiorum jam conſtat.* Nomina defectiva. *Notandum tamen, dari etjam nomina defectiva qvædam, qvalia ſunt dictiones, qvæ in Qvartâ ſpecie verborum debilium reponuntur, & nomina verbalia ſeu Infinitiva omnia, quæ in duali & plurali numero flectuntur ut fœminina.*

Species ſeu formæ. 7. SPECIES *ſeu* FORMAE *nominum Arabicorum admodùm variæ ſunt, non tantùm pro varietate ſpecierum, ſeu formarum verborum, ſed etjam pro varietate ſignificationis, quæ omnia tractare, Rudimenta hæc non patiuntur. Qvare ad fuſiorem Grammatices hujus tractationem hæc reſervans, ad lectionem aſſiduam hâc in parte ſtudioſos ablegatos volo; monens interim, Arabibus qvoq; eſſe* derivativa, diminutiva, Patronymica *ſeu* Gentilia, *nec non* nomina temporis, Loci, Inſtrumenti, Vicis. *Item,* verbalia, *qvæ &* Infinitiva *dicuntur, nec non* agentia & patientia, *qvæ in aliis lingvis vocantur Participia, de qvibus jam antè in verbo egi, &* Numeralia, *de qvibus hìc, ut in promptu ſtudioſis ſint, Coronidis loco, hujus ſecundæ partis Orationis Arabicæ, plenius non nihil agere ſtatui.* Nomina numeralia. *Sunt autem* Numeralia *nomina,* Cardinalia. *ut & apud alias qvaſdam gentes tantùm duplicia.* Cardinalia *ſcilicet &* Ordinalia. ordinalia, *vix enim diſtributiva adhuc animadverti. De Cardinalium generis diverſitate, jam ſuprà, dum de genere agerem, dixi. Ideoq; apponam hoc loco, Maſculina fœmininis ubi differunt ad mille uſq;.*

Fœminina.	Maſculina.
وَحِدَةٌ vel اَحَدَةٌ	وَحِدٌ vel اَحَدٌ Unus.
اِثْنَتَانِ اِثْنَتَانِ	اِثْنَيْنِ vel اِثْنَانِ Duo.
ثَلَثٌ	ثَلَثَةٌ Tria
اَرْبَعٌ	اَرْبَعَةٌ Qvatuor.
خَمْسٌ	خَمْسَةٌ Qvinq;.
سِتَّاءٌ vel سِتٌّ	سِتَّةٌ Sex.

Septem.

ſingulari ـٌ & Dshammu *ſive* Tenviin, *non rarò autem & aliter formantur, ceu ex Paradigmate Participiorum, qvæ more nominum flectuntur, conſtat. Alia nomina variè pluralem formant, aſſumtione & inſertione, interdum etiam rejectione, literarum* (وي), *ut* بَدَنٌ Corpus, أَبْدَانٌ Corpora, عَظِيمٌ Princeps, عُظَمَآءُ Principes, رَاسٌ Caput, رُؤُوسٌ Capita, ابن filius, بَنِي filii. *Interdum addita adhuc literâ* ت *ut* حُمَّى Febris, حُمَّيَاتٌ Febres, مَآءٌ Aqva, مِيَاهٌ Aqvæ, *&c: Qvæ omnia meliùs uſu, qvàm regulis, ceu etjã in aliis lingvis fit, addiſci poſſunt.*

4. FIGURA, *de hac, eadem qvæ ſuprà de verborum figura dixi, conſideranda ſunt.* Figura.

5. CASUS, *an dentur aliqvi caſus apud Arabes, à nemine præter plebejum Arabem* Petrum de Alkala, *ne motum qvidem ne dum deciſum memini. Ut autem meam de hâc qvæſtione opinionem, liberè explicem, licet videri poſsint Arabes cum Hebræis & Syris deſtitui caſibus, adeò ut omnia nomina Arabica ſint monoptota. Tamen qvidam non inerudite, ex motione literæ ultimæ conati ſunt* tres caſus, *pro numero trium motionum conſtituere, ad qvos reliqvi caſus Latinorum reduci poſſunt, idq; in aliis etjam fit lingvis. Videtur itaq;* Nominativus *Arabum, in ultimâ ſyllabâ habere* Rephau, *ut* أَللَّهُ, Accuſativus Neshbu, *ad qvem ferè reduci poſſet* Dativus *Latinorum, ut* أَللَّهَ. *Reliqvi tres Latinorum caſus* Genitivus, Vocativus, Ablativus, *videntur, in ultimâ ſyllabâ habere* Gſerru, *ſeu* Chephdshu, *ut* أَللَّهِ. *Hoc autem tàm diu locum habebit, qvàmdiu in oratione nomen non præceſſerit, particula qvædam, aliam ab hâc caſus motione, inducẽs vocalem, de qvibus infrà* lib. 3. *dicetur, ita enim qvædam* Neshbu, *aliæ* Gſerru, *&c: inducunt, cujus rei qvilibet periculum facere poterit, in enodatione alicujus dicti Arabici. Omne autem nomen in ſingulari, habet* Tenviinudshdshammu, *aut* dshammu, *niſi præcedat particula qvædam, has motiones, mutans, ut* أَللَّهُ Deus. هُوَ اللَّهُ Eſt Deus, مِنَ اللَّهِ à Deo, *ubi videtur motio caſus cum particulæ motione coincidere. Qvæ omnia* lib. 3. ſeq. *magis fiet manifeſta.*

Tres.

6. DECLI-

Cautela. *ponitur, ut* قوي fortis, اقوى fortior. *Aſſumunt tamen hoc* Aliph, *à princi- pio & adjectiva quædam, extra comparationem, ut* احمر Rubeus, *&c.*

Genus. Maſculinũ. 2. GENUS *nominum, apud Arabes triplex eſt,* Maſculinum, *cujus omnia nomina ſunt, quæ officia ſexus Maſculini denotant, & quæ non deſinunt in* ة Ta, *aut* ىٓ, *&* Aliph maqſora, *de quo ſuprà aliquoties dictum eſt: hæc enim fœminina ſunt: ut* شمعة Cera, سماء Cœlum, عصى *&c:*

Exceptio. *Exceptis nominibus Cardinalibus à duobus ad de- cem, quæ fœminina ſunt.*

Fœmininũ. Fœmininum, *cujus omnia nomina ſunt, quæ officia ſexus fœminini denotant, & quæ deſinunt, ceu modò dictum eſt, in* ة, *qualia facilè ex maſculinis fieri poſſunt, addita ad calcem hâc literâ, ut à* مضروب *fit fœmininum* مضروبة. *Ceu ſuprà in Paradigmate Par- ticipiorum oſte- ſum eſt, aut* ىٓ, *aut* Aliph maqſora.

Exceptio: *Excipiuntur tamen nomina Cardinalia à duobus, ad decem, ceu diximus* lib. *præcedente* 1. pag. 71. *ubi addendum eſt, à duobus ad decem, qvamvis in* ة *deſinant.*

Commune *eſt, cujus omnia nomina ſunt, quæ officia ſexus utriusq; denotant. Literarum qvoq; nomina communia ſunt. Et nominum Cardinalium infra decem, ceu paulò pòſt in nominibus numeralibus dicetur.*

Nota. *Genus nominum etjam cognoſci poteſt, ex adjacentibus dictionibus aliis, ut adjectivis, Pronominibus, verbis, &c: Maſculinis, fœmininis, aut utrisq;.*

Numerus. 3. NUMERUS *Arabibus cum Græcis triplex eſt;* Singularis, dualis & pluralis, *ceu etjam in verbis jam dictum eſt. Horum terminationes, differentiæ, & diverſæ formationes, uſu potiùs & freqventi lectione authorum addiſci poſſunt, qvàm regulis.*

Singularis. Singularis *enim numeri terminationes tàm maſculini qvàm fœminini generis, ut jam diximus admodùm variæ ſunt, qvot nimirùm nominum.*

Dualis. Dualis *maſculini ut plurimum eſt* انِ ani, *Interdum etjam* ايْن Aini. *Fœminini verò, in ſingu- lari ultimam literã* ة *habente* ة *ſemper eſt* تَانِ tani, *Interdum* تَيْن Teini.

Pluralis. Pluralis *verò* ونَ Une, *&* ين iine, *in maſculinis ut plurimùm, in fœmininis in* ة *deſinentibus, in ſingulari*

qvaſi ſeu inditam, qvam contractionem Arabes vocant اِنْغَام *de qvâ re, qvædam jam dicta ſunt* lib. 1. præced. pag. 92. *ideoq́ ſonum obtuſum ſeu ſurdum edunt, ut* مَدَّ *pro* مَدَدَ *&c. Sunt autem omnia facta ex verbis puris, aut trium, ut* مَدَّ*, aut qvatuor literarum, ut* زَلْزَلَ*, ubi prima & tertia litera convenit, ſicut & ſecunda & quarta; ideò tale verbum qvoq́ dicitur* اطمانّ Conſentiens ſibi mutuò *ſeu* acqvieſcens. *Non rarò autē hujuſmodi verba loco literæ geminatæ aſſumunt, aliam literam debilem, ut* أَمْلَيْتُ *pro* أَمْلَلْتُ. *Interdum etjam abjicitur litera cum ſuâ motione, ut* ظَلْتُ *pro* ظَلَلْتُ. *In pleriſq́ hæc verba formantur, more perfectorum, exceptis qvibusdam perſonis, qvas uſus facilè monſtrabit. Atq́ hæc ſufficiant hâc vice primâ, in rudimentis hiſce, de primâ Arabum orationis parte, verbo nimirùm, qvàm potuit fieri pauciſſimis, dixiſſe. Nunc pergam ad alteram orationis partem, Nomen videlicet.*

NOMEN *Arabibus* إِسْمٌ *dicitur à radice* سَمَّى *vel* سما nominavit.

NOMEN, *ut & apud alias gentes, aut eſt* proprium, *aut* appellativum; *Et hoc, vel* adjectivum, *vel* ſubſtantivum. — Accidentia nominis.

Nominis accidentia, qvod & in verbo fecimus, conſiderabimus eadem, qvæ & in reliqvis lingvis in eodem conſiderantur. Illa autem ſunt ſex *vulgò.* 1. Comparatio. 2. Genus. 3. Numerus. 4. Figura. 5. Caſus. 6. *Et* declinatio, *qvibus ego cum* Priſciano lib. 2. de orationis partibus, *addo* 7. ſpeciem *ſeu* formam, *qvòd hujus doctrina, latiſſimè in lingvâ Arabica pateat, ceu infrà dicetur. De his accidentibus ordine qvàm fieri poterit, breviſſimè agam.*

1. COMPARATIO, *qvæ in hâc linguâ* Poſitivo & Comparativo *peragi videtur, Superlativum enim vel Comparativo, vel additâ aliâ dictione efferre videntur Arabes. Plerumq́ autem Comparativus fit à poſitivo præponendo à principio* Aliph, *ut* قَرِين ſimilis, proximus, *&c.* أَقْرَن ſimilior, *&c. abjectâ literâ penultimâ, ſi ultima non ſit debilis, tunc enim ſolum* ا Aliph *præponitur,* — Comparatio.

Nota. (margin, beside "ideò tale verbum qvoq́ dicitur")

qvando و Vau & ي Ja *concurrunt, & prior qvieſcit, tunc* و Vau *mutatur in* ي Ja, *&,* ي Ja *per* teſchdiidu *abſumitur in* ي Ja. *Omnium qvoq; verborum impurorum hujus ſpeciei* و. Vau, *mutatur*
Aliph maqſora. *in* ي Ja, *qvam vocant* Aliph maqſora. *qvia eam præcedens litera, caret* Dshammu, *qvoniam qvarto, vel primum infra qvartum locum incidit. Alia huc pertinentia uſus docebit.*

.IV. *Qvartæ ſpeciei ſeu Conjugationis verborum debilium ſunt, qvæ primam & ſecundam literam radicalem debilem habent, ut* يَيَّنَ *ſine* tēnviin, *qvoniam non conjugatur. In hâc formâ pauca reperiuntur vocabula, qvæ flectuntur, ſuntq; voces cõſignificativæ, nulla enim verba in hâc ſpecie formantur, qvàmobrem facilè omitti poſſet hæc ſpecies.*

.V. *Qvintæ ſpeciei ſeu Conjugationis verborum debilium ſunt, qvæ literam ſecundam & tertiam radicalem habent debilem, dicunturq;* اللَّفِيفُ المَقْرُونُ *id eſt,* conjunctis literis debilibus cõſtans, *ut* شَوِيَ. *Horum verborum variationes, facilè ex uſu & præcedentibus cognoſcuntur.*

.VI. *Sextæ ſpeciei ſeu Conjugationis verborum debilium ſunt, qvæ literam primam & tertiam habent debilem, ut* وَقَى *qvæ dicuntur* اللَّفِيفُ المَفْرُوقُ, *qvod literas debiles non habeant conjunctas.*
Nota. *In hâc formâ notandum, qvod ſuprà obiter notavimus, in Imperativo, abjectis debilibus unicam manere literam mediam, non debilem* ق, *ideoq; huic addi literam* ه *hoc modo* قِهْ.

.VII. *Septimæ ſpeciei ſeu Conjugationis verborum debilium ſunt, qvæ omnes tres literas radicales habent debiles, ut* وَأَى *dicunturq; debilia,* و Vau & ي Ja, *qvia* ا Aliph *eſt litera gutturalis, ut diximus ſuprà in ſpecie primâ. Hujus verbi Imperativus, ſimilis eſt, modò dicto, nimirùm* إِهْ.

De verbis Imperfectis, geminatis ſeu ſurdis. *Reſtat nunc, ut de altera ſpecie verborum debilium, id eſt, de verbis* أَلْمُضَاعَفُ, *id eſt,* Geminatis, *ſeu* الأَصَمّ, *id eſt,* ſurdis, *Arabibus ſic dictis, pauca qvædam addam. Sunt autem verba* geminata *ſeu* ſurda, *qvæ ultimam literam radicalem geminatam habent, aut ſimili literâ radicali per punctum* teſqiilu *abſorptam qvaſi ſeu*

qvia primam & ultimam literam habent integram, ſeu non debilem, mediam verò debilem, ideò ſunt qvaſi cava ſeu pertuſa. Omnium hujus ſpeciei verborum purorum, litera radicalis media, in præterito mutatur in ا Aliph, *qvia movetur, & litera præcedens gerit* Phathhu. *Qvod ſi in Conjugando, accedentibus characteriſticis literis (de qvibus ſuprà), concurrant duæ literæ qvieſcentes, tunc motiones homogeneæ literarum mollium, transferuntur ad literam primam, & abjicitur ſecunda, cùm molles literæ fuerint radicales. Verba paſſiva hujus ſpeciei formantur, ſubjiciendo primæ literæ radicali, ſive media litera fuerit* و Vau, *ſive* ي Ia, Keſru, *qvæ alias ſecundæ literæ motio eſſe debebat, & mutando* و Vau *in* ي Ja. *Interdum verò in futuro &* و Vau & ي Ja, *mutantur in* ا Aliph *transferendo qvoq; motionem, qvaliscunq; fuerit, ſecundæ literæ ad primam. Imò ſecunda litera non rarò excidit, cùm ultima qvieverit, ubi acceſſerint particulæ* Gſezmu *inducentes, de qvibus infra* Lib. 3. memb. 35. *ſi verò ultima non qvieverit, ſed movebitur, ſecunda etjam non excidet. Impurorum autem ſive augmentum ſuſcipientium verborum, non omnes, ſed qvædam tantùm formæ ſeu ſpecies reperiuntur in hac ſpecie verborum debilium.*

Tertiæ ſpeciei ſeu Conjugationis verborum debilium ſunt, qvæ tertiam literam radicalem habent debilem, ut رَمَي *dicunturq; proprie defectiva. Hæc verba cognoſcuntur ex præteriti ſingularis primâ perſonâ, qvia conſtat qvatuor literis. Qvando in his verbis præcedit* Phathhu, *tunc* و Vau & ي Ja, *mutantur in* ا Aliph. *Tertia litera radicalis, omninò abjicitur in formâ* نَفْعَلُوا *in præterito. In aliis formis retinetur, niſi cùm ſecunda litera radicalis receperit* Phathhu, *tunc in duabus formis* فَعَلَتْ & فَعَلَتَا *tertia qvoq; rejicitur, qvod etjam fit in ſecundæ perſonæ ſingulari fœminino, & plurali maſculino, qvæ tamen retinetur in utriusq; duali, & fœminino plurali. Hic itidem obſerventur aliqvoties jam dicta, de concurſu duarum qvieſcentium, nec non de* Paragoge & Apocope, *literæ* ن Nun, *& rejectione ſeu retentione* ا Aliph, *&c. ac particulis* Gſezmu & Neshbu *inducentibus, de qvibus etjam* Lib. 3. ſeq *agetur. Notandum etjam eſt, qvando* III.

cujus motio præcedentis ſit homogenea, verbi gratiâ; ſi motio præcedentis ſit Dshammu, *mutabitur in* و Vau, *ſi* Keſru, *in* ي Ja, *ſi verò* phathhu *prior litera* ا Aliph, *fiet* هَمْزَةُ ٱلتَّوَصُّلِ *ideſt*, Aliph conſecutionis, *de qvo dixi*, l. præcedente pag. 87

Exceptio. & 94. *Rariùs autem abjicitur* ا Aliph, *exceptis his tribus* مُرْ, خُذْ, كُلْ, *qvamvis ultimum interdum inveniatur cum* ا Aliph conſecutionis, *ut* وَأْمُرْ *ideſt*, Et dicit, *ad differentiam aliorum verborum, & in futuro radicis* رَأَى *qvod eſt*

Nota. يَرَى *pro* يَرْأَى *In cujus radicis Imperativo, notandum, adjungi ſecundùm radicem* إِرْ *abjectis* ا Aliph *ambabus, literæ* ر Ra, *literam* ه Ha, *hoc modo* رَهْ, *de qvo infrà in ſpecie ſeu Conjugatione ſextâ.* و Vau *verò freqventiſſime abjicitur, cùm litera ſeqvens gerit* Keſru, *qvod ſi* Keſru *illud abjiciatur, & præcedens litera gerat* phathhu, *reponitur litera* و Vau, *abjecta; at ſi hæc litera, gerat* Keſru, *mutatur* و Vau *in* ي Ia, *qvia qvieſcit. Si verò litera præcedens gerat* Dshammu, *reponetur qvidem* و Vau *pronunciatione, qvamvis cum* ي Ia *ſcribatur, ut* يَا زَيْدُ ٱيجَلْ Jaazeiduugſel, *licet ſcribatur* Jaazeiduaugſel. ي Ia *autem litera vix unqvam abjicitur, niſi cùm qvieſcit, & præcedens litera afficitur* Dshammu, *tunc enim mutatur in* و Vau. *In qvibuſdam etiam futuris, ut* يَذَرُ & يَدَعُ *abjectio literæ primæ radicalis, indicat eam eſſe* و Vau, *licet præteritâ eorum in uſu non ſunt. In hâc itaq; ſpecie ſeu Conjugatione primâ verborum debilium, abjicitur prima litera radicalis, verborum in mediâ literâ futuri habentium* Keſru, *à futuro, Innitivo & Imperativo, reliqva more verborum perfectorum flectuntur. Exemplis ſtudioſos onerare nolo, qvòd vel in reſolutione noſtrâ Grammaticâ, vel in lectione qvotidianâ, abundè hujusmodi habituri ſint.*

.II. *Secundæ ſpeciei ſeu Conjugationis, verborum debilium ſunt, qvæ ſecundam litram radicalem habent debilem, ut* كَانَ *vocantq; Arabes hæc verba* ٱلْأَجْوَفُ *ideſt*, cava, pertuſa, *ſive* ventrem, Uterum *aut* alvum habentia, *à radice* جوف. *Qvia ſicut in alvo, ventre, utero, &c. datur cavitas, ita etjam hæc verba,*

bilem. Literas autem debiles eſſe ا Aliph, و Vau, *&* ي Ja, *patet* è pag. 37. & 38. libri præcedentis primi, *ubi & alia harum literarum exponuntur nomina.*

Horum autem verborum debilium ſeu langvidorum, tot neceſſariò dantur ſpecies, formæ, modi ſeu Conjugationes; qvot dantur literarum debilium in radice, loca ſeu ſitus diverſi, qvi ſeptem omninò, neq; plures, neq; pauciores eſſe poſſunt. Aut enim radix aliqva, primam habet literam debilem, & hæc erit prima *ſpecies; aut ſecundam ſive mediam, & hæc erit* ſecunda *ſpecies; aut tertiam ſive ultimam, & hæc erit* tertia *ſpecies; aut primam & mediam conjunctim, & hæc erit* qvarta *ſpecies; aut mediam & ultimam, & hæc erit* qvinta *ſpecies; aut primam & ultimam, & hæc erit* ſexta *ſpecies, aut omnes tres literas, & hæc erit* ſeptima *ſpecies. Qvarum omnium ſpecierum tractatio, qvia fuſa nimis pro hiſce rudimentis eſſet, & meris conſtat, à verborum perfectorum flexione, exceptionibus, qvæ omnes ex crebrâ & diligenti authorum lectione annotari debent, ideò jure à me omitti poſſet. Ne tamen ſtudioſi hujus lingvæ hac in parte, tanqvam in* Labyrintho *qvodam à me derelicti videantur, placet illis* filum, *qvaſi* Ariadnes *porrigere, cujus beneficio faciliùs qvamlibet ſpeciem cognoſcere, & qvæ horum verborum in ſcriptis Arabicis invenerint, ad illam referre poſſint, donec ſuo tempore, & horum tractatio perfectior reddi qveat. Notandum eſt autem, his verbis eadem competere, qvæ in præcedentibus diximus, de formis ſeu ſpeciebus verborum purorum & impurorum, de activis & paſſivis, de* Paragoge & Apocope, *qvarundam literarum, &c. ne cum tædio ſæpiùs ea repetere cogar.*

Species verborum debilium.

.I. .II. .III. .IV. .V. .VI. .VII.

Pauciſſimis itaq; de qvalibet harum ſpecierum agam. Primæ, *ſpeciei, ſeu Conjugationis verborum debilium ſunt, qvæ primam literam radicalem habent debilem, ut* وَعَدَ, *qvæ verbis perfectis ſunt admodum ſimilia, iisdem enim gaudent, motionibus ſeu vocalibus. Notandum autem eſt verbum, qvòd* ا Aliph *literam habet, flecti more verborum perfectorum, qvòd hæc litera ſit gutturalis, non verò mollis, qvamvis interdum extra principium dictionis fiat lenior, Imò qvando duæ literæ* ا Aliph, *concurrunt in dictione, & poſterior qvieſcit, neceſſe eſt ut mutetur illa in literam mollem,*

De Specie ſeu Conjugatione verborum debilium. .I.

Regula.

cujus

qvibus dicetur lib.3.ſeq.memb.25. *Litera autem* و Vau, *in duabus tantùm, ſc.* يَفْعَلُونَ *&* تَفْعَلُونَ, *ac litera* ي Ia, *in* تَفْعَلِينَ *niſi, qvæ has præceſſerit litera, gerat* Phathhu, *ut* تَخْشَوْنَّ *&* تَخْشَيْنَّ. *Excipitur tamen* تَرَيِنَّ *pro* تَرَايِنَّ.

Infinitivorũ formæ. *Infinitivorũ formæ, à Grammaticis numerantur triginta qvatuor, de qvibus omnibus in hiſce rudimentis ſufficienter agere, plus confunderet hujus lingvæ ſtudioſos qvàm erudiret. Pleriq; autem Infinitivorum, cùm res ita fert, more Græcorum, poſſunt fieri nomina verbalia, ideoq; habent* Tenviin. *An ex hoc fundamento infrà* Lib 3. memb.30 *nulla ſit Infinitivi* Species eorum. *mentio? Sed* membr. 49. *Sunt autem Infinitivorum formæ,* aliæ *propriæ, verbis neutris,* aliæ *activis & tranſitivis, inſerviuntq; earum* qvædam, *verbis definitarum ſignificationum. De qvibus alio tempore,* σὺν θεῷ, *fuſiùs agam, ubi majorem, de circumſtantiis harum formarùm cognitionem aſſecutus fuero. Reſtant adhuc pau-*

Notæ de Participijs. *ca, ad Paradigma de Participiis, ſive nominibus agentis & patientis notanda. Sciendum itaq;,*

I. *I. Æqvalem eſſe aliqvando formam Participii activi & paſſivi, ut* مُنْصَبٌ *pro* مُنْصَبٌ, *& ſimilibus, qvæ etjam variari poteſt, pro- ut uſus poſtulat.*

II. *II. Tranſitionem Participij fieri per* Gſerru, *de qvâ re ſuprà paulò antè Paradigma egi, & tunc mutatur ſignificatio per Pronomen, eodem manente Participio.*

III. *III. Verbum, ſuſcipiens augmentum trium literarum, ſuſcipit literam Participii* م Mim, *cum* Dshammu, *loco literæ futuri, & litera penultima, in activo afficitur* Keſru, *ut* مُضَرِّبٌ *in paſſivo* Phathhu, *ut* مُضَرَّبٌ.

Tempeſtivum itaq; nunc eſſe videtur, Dictis hiſce de verborum perfectorum Conjugatione, ad Imperfectorum Verborum tractationem accedere, qvæ, qvia in hâc lingvâ dantur duplicia, ceu ſuprà in ſpecie verborum dixi; Priùs agam de verbis Imperfectis,

De verbis Imperfectis debilibus. *qvæ ob literas debiles* اوى, Debilia *dicuntur, deinde de illis, qvæ ob literã geminatam* Geminata *ſeu* ſurda *dicuntur. Verbum au-*

Verbum debile qvid? *tem debile ſeu langvidum dicitur* اَلْمُعْتَلّ *ab* عَتَل, *qvod factum eſt ab* علل, *de qvo in Lexico meo dicetur. Eſt autem verbum debile, qvod aliqvam literam radicalem habet debilem.*

aſſumtione aut rejectione, Ita enim aſſumunt per paragogen, verba literam ن Nun, *vel ornatus, vel ſignificationis intendendæ gratiâ, idq; dupliciter, vel ad literas leves, tumq; qvieſcent, vel graves, idq; cum* phathhu, *excepto ſi verbum illud habuerit ſibi proprium* ن Nun *grave, ſc. in duali maſculino, ſemper enim dicas* اِضْرِبَانِّ, *& plurali fœminino* اِضْرِبْنَانِّ. *in qvibus ſemper eſt* Keſru. *Poſterioris autem* ا Aliph *penultimum, inſeritur diſcriminis ergò, inter plura* Nun, *neq; competit his levitas, ſeu abſentia puncti* Teſqiilu; *concurrerent enim duæ literæ qvieſcentes, qvod non in uſu eſt, niſi cùm prima litera fuerit, protractionis, de qvibus dixi, ſuprà* l. 1 pag. 37. *& ſecunda litera habuerit punctum* Teſchdiidu, *ut in* دَابَّة. *Paradigma itaq; futuri Imperativi aſſumpto* Nun *gravi, tale eſto.*

Plur.	*Dual.*	*Singul.*		
يَضْرِبُنَّ	يَضْرِبَانِّ	يَضْرِبَنَّ	*Maſc.*	*Tertiæ perſonæ.*
تَضْرِبْنَانِّ	تَضْرِبَانِّ	تَضْرِبَنَّ	*Fœm.*	
اِضْرِبُنَّ	اِضْرِبَانِّ	اِضْرِبَنَّ	*Maſc.*	*ſecundæ perſonæ.*
اِضْرِبْنَانِّ	اِضْرِبَانِّ	اِضْرِبِنَّ	*Fœm.*	

Aſſumto verò Nun *levi, tale.*

Plur.	*Dual.*	*Singul.*		
يَضْرِبُنْ	يَضْرِبَانْ	يَضْرِبَنْ	*Maſc.*	*Tertiæ perſonæ.*
تَضْرِبْنَانْ	تَضْرِبَانْ	تَضْرِبَنْ	*Fœm.*	
اِضْرِبُنْ	اِضْرِبَانْ	اِضْرِبَنْ	*Maſc.*	*ſecundæ perſonæ*
اِضْرِبْنَانْ	اِضْرِبَانْ	اِضْرِبِنْ	*Fœm.*	

Unde patet, ultimam verbi ſingularis Maſculini & Fœminini tertiæ perſonæ, affici Phathhu; *Pluralis autem Maſculini* Dhammu, *& ſecundæ perſonæ ſingularis Fœminini* Keſru. *Abjicitur autem per apocopen eadem litera* ن Nun, *in perſonis qvinq;, de qvibus*

	Plur.	Dual.	Singul.	
Maſcul.	أُنْصُرُوا	أُنْصُرَا	أُنْصُرْ	} ſecundæ perſonæ.
Fœmin.	أُنْصُرْنَ	أُنْصُرَا	أُنْصُرِي	

Exceptio. *Excipitur* أَكْرِمْ, *ubi* ا Aliph *afficitur* Phathhu *ſubſtituta in locum* ء *omiſſæ literæ. Diceretur enim* أُؤَكْرِمْ *pro* تُكْرِمْ. *Porrò obſervandæ ſunt cautelæ ſeu notæ quædam in verborum formationibus.*

Notæ in verborum formationibus.

I. *I. De mutatione literarum, quæ maximè fit in formâ* اِفْتَعَلَ *ſi videlicet fuerit prima litera radicalis* ص Shad, *aut* ض Dshad, ط Tha, *aut* ظ Thdsha, *tunc enim in omnibus quæ ab his radicibus, formabuntur in hâc formâ* اِفْتَعَلَ *litera* ت Ta, *mutabitur in* ط Tha, *qvâ de re mentionem feci* lib. præcedente primo, pag. 39. *Si verò prima litera radicalis fuerit* د Dal, *aut* ذ Dſal, *aut* ز Zain, *tunc idem* ت Ta, *mutabitur in* د Dal, *ut, à radice* صلح *non dices* اِصْتَلَحَ *ſed* اِصْطَلَحَ *neq; à radice* ضرب, *dices* اِضْتَرَبَ *ſed* اِضْطَرَبَ, *& à* طرد *non* اِطْتَرَدَ, *ſed* اِطَّرَدَ, *& à* ظلم, *non* اِظْتَلَمَ, *ſed* اِظَّلَمَ. *Ubi notandum, ipſam etjam literam* ظ Thdsha, *punctum amittere, & mutari in* ط Tha. *Idem fiet in radice* دري *nam non dices* اِدْتَرَأ, *ſed* اِدَّرَأ, *& à radice* ذكر, *non* اِذْتَكَرَ *ſed* اِدَّكَرَ, *cum* د Dal, *non* ذ Dſal, *& à* زجر, *non dices* اِزْتَجَرَ *ſed* اِزْدَجَرَ, *&c. Ubi obiter notent ſtudioſi, qvantùm unius punctuli mutatio in hâc lingvâ valeat, qvod tamen indoctiores amanuenſes Arabum rarius obſervant, ceu ex pleriſq; MSS. apparet.*

II. *II. De concurſu duplicis* ت Ta, *in principio futuri formarum,* تَفَعَّلَ, *&* تَفَاعَلَ, *&* تَفَعْلَلَ, *plerumq; enim oportet eas retinere. In qvibusdam tamen verbis una earum rectè abjicitur, ut* تَصَدَّى *pro* تَتَصَدَّى *&* تَلَظَّى *pro* تَتَلَظَّى *& ſimilibus.*

III. *III. De literarum qvarundam informationibus verborum, aſſumtione*

activo eſt, يَنْصُرُ. Notandumq; eſt, interdum futuri formationem variari in oratione, à particulis Neshbu & Gſezmu-inducentibus, tàm qvò ad motiones, qvàm qvò ad literam ultimam ن Nun, qvando non eſt Characteriſtica. De qvâ re dicentur qvædam lib. ſeq. 3. memb. 34. & 35. Si enim accedant particulæ Gſezmu-inducentes, auferetur motio ſingularis maſculini, & ejuſdem ن Nun dualis & pluralis, nec non ſingularis fœminini ſecundæ perſonæ. Qvia verò ن Nun pluralis fœminini eſt Characteriſtica, ideò non abjicitur, ceu dictum eſt. Sciendum qvoq; à præterito activo qvatuor literarum, primam literam futuri, loco Phathhu ſemper recipere Dshammu, ut يُفَعْلِلُ non يَفَعْلِلُ. Duplex porrò apud Arabes habetur Futurū, 1. quo præſens exprimunt, ut يَفْعَلُ الآنَ faciet nunc, vocantq; حَضِرًا & حَلًا 2. quo futurum ſeu venturū exprimunt, ut يَفْعَلُ غَدًا faciet cras, vel cum ei additur س Sin, aut سَوْفَ Seuphe, ut سَيَفْعَلُ aut سَوْفَ يَفْعَلُ Facturus eſt, (:ſc. tandem:) de qvibus particulis dicetur qvoq; lib. ſeq. 3. memb. 3.

Nota.

Nota.

Arabibus futurū duplex eſt.

Futurum autem Imperativi ſecundæ perſonæ, propriè formatur ſecundùm analogiam Futuri affecti Gſezmu; idq; cum Keſru, ſeu Gſerru; Et, ſi litera qvæ futuri literam ſeqvitur, fuerit mobilis, excidet litera futuri, remanebitq; forma futuri affecti Gſezmu, ut Futurum Imperativi.

Nota de futuro Imperativi ſecundæ perſonæ.

Plur.	Dual.	Singularis.		
فَرِّحُوا	فَرِّحَا	فَرِّحْ	Maſcul.	ſecundæ perſonæ
فَرِّحْنَ	فَرِّحَا	فَرِّحِي	Fœmin.	

Si verò litera illa fuerit qvieſcens, tunc abjicietur ab eo litera futuri, remanebitq; forma futuri affecti Gſezmu, additâ in principio ا Aliph, conſecutionis cum Keſru, niſi ſecunda litera futuri ſit cum Dshammu, nam tunc afficietur Dshammu, Exempli gratiâ. Futurum Imperativi.

Plur.

tuor,ſive qvinq́,ſive ſex literarum, ut انفعل افعلّ فعلل
اَسْتَفْعَلَ افعوعل *&c. Non obſtantibus vocalibus ſeu motio-*
Nota de Aliph. *nibus literæ* ا Aliph. *in principiis,nam non ſunt radicales, ſed ad-*
ditæ tantùm, ac in progreſſu & ſtatu orationis excidunt,qvamvis
De verbis paſſivis. *in principio maneant. Verba paſſiva ſeu patientia eodem modo fle-*
ctuntur in præterito, mutatis tantùm vocalibus literæ primæ,
Phathhu *nimirùm in* Dshammu, *& penúltimæ literæ, in* Keſru,
ſeu Gſerru, *ut* فُعِلَ *&c. Aut cum in literâ primâ augment*
fuerit Dshammu, *ceu in illis qvæ* ا Aliph *in principio habent, ſe-*
qveturq́ iſtam literam Dshammu *gerentem*, Hemzetulveshli. *de*
qvo vide libro præcedente 1. pag 94 *ut* اُجْتُمِعَ اُنْتُقِلَ. *Fu-*
De futuro. *turum, ut apparet, fit à radice ſeu præterito,*
præponendo aliqvam ex literis hiſce qvatuor ا. Aliph, ن Nun,
ت Ta, ي Ja. *qvæ poſſunt, pro diverſâ locatione his dictionibus*
comprehendi, اَنَيْتُ *de qvâ, vide* lib. ſeq. 3. memb. 33. *vel* اَتَيْنَ
vel تنتا *vel* تنَاي *vel* تاَتي *vel* يَاتن *vel* نَاتي *vel*
اذق *vel* نايت *vel* يانت *vel* تاين *vel* ذنيا *vel*
&c. quarum tamẽ priore, ut plurimùm utuntur Grammatici.
Eſt autem ا Aliph, *nota ſingularis primæ perſonæ, generis com-*
munis. ن Nun, *ejuſdem pluralis.* ت Ta, *eſt ſecundæ perſonæ u-*
triusq́ generis, & omnium numerorum, nec non tertiæ perſonæ fœ-
min. ſingul. & dualis. ي Ja, *eſt tertiæ perſonæ Maſcul. omnium*
Nota. *numerorum, & ejuſdem perſonæ fœmin. pluralis. Obſervandum ta-*
men, id qvod ſuprà pag. de diverſitate motionis ſeu vocalis, mediæ
literæ radicalis in futuro dixi. Hoc enim verbum, qvod ex ſeq. lib
3. m. 30. *pro Paradigmate appoſui, eſt, in* DAVID. *Alia autem*
ut نَصَرَ *&c. ſunt in* BARUC, *ideoq́ in futuri mediâ literâ radi-*
cali non habet Keſru, *ſed* Dshammu, *ut* يَنْصُرُ *&c. Alia in*
NATHAN, Phathhu, *&c. Qvare diverſitates formationis*
probè obſervandæ ſunt. De qvibus alio forſan tempore plura di-
cam. Paſſivum verò ſeu patiens futurum, fit, ab activo translato
Phathhu *literæ primæ in mediam, &* Dshammu, *mediæ activi, ſi*
Dshammu *fuerit, in primam futuri; hoc modo* يُنْصَرُ *qvod in*
activo

Paradigma Participiorum, ſive Nominum.

I. اَلْفَاعِلُ, *id eſt*, Agentis.

Pluraliter. Dualiter. Singulariter.

ضَارِبٌ ضَارِبَانِ ضَارِبُونَ Maſcul.

vel ضَارِبَيْنِ vel ضَارِبِينَ

vel ضُرَّابٌ

vel ضُرَّبٌ

ضَارِبَةٌ ضَارِبَتَانِ ضَارِبَاتٌ Fœmin.

vel ضَارِبَتَيْنِ vel ضَوَارِبُ *ſine tenvin.*

II. اَلْمَفْعُولُ *id eſt*, patientis.

Pluraliter. Dualiter. Singulariter.

مَضْرُوبٌ مَضْرُوبَانِ مَضْرُوبُونَ Maſcul.

vel مَضْرُوبَيْنِ vel مَضْرُوبِينَ

مَضْرُوبَةٌ مَضْرُوبَتَانِ مَضْرُوبَاتٌ Fœmin.

vel مَضْرُوبَتَيْنِ vel مَضَارِيبُ *ſine tenvin.*

Nunc ſingulis hiſce παραδείγμασι, *neceſſarium eſſe videtur, pauca qvædam addere, qvæ nobis cognita ſunt, de eorum derivatione, ſeu etjam de varietate, vel exceptionibus harum formationum.* (Notæ qvædam.) *De* Phathhu *itaq; præteriti, &* Rephau *ſeu* Dshammu *Futuri, nec non* Gſezmu *Imperativi, videbimus qvædam* lib. 3. ſeqvente, membro 31. 32. & 33. *Literas characteriſticas numerorum, qvilibet facilè cognoſcere poteſt.* (Literæ characteriſticæ.) *Singularis enim pro diverſitate radicum eſt valdè varia. Dualis, eſt* ا Aliph, *Pluralis*, و Vau, *in maſculinis, &* ن Nun, *femininis, qvæ nunqvam abjiciuntur, etſi in oratione accedant dictiones mutantes futuri formationem, de qvibus dicetur* lib. ſeq. membr. 33. & 34. *Flectuntur autem ad eandem normam, omnia reliqva verba non debilia, ſive ſint qvatuor,*

Paradigma Indicativi Futuri.

Pluraliter.	Dualiter.	Singulariter.		
نَضْرِبُ	—	أَضْرِبُ	*Commun. primæ perſonæ.*	
تَضْرِبُونَ	تَضْرِبَانِ	تَضْرِبُ	*Maſculin.*	*Secundæ perſonæ.*
تَضْرِبْنَ	تَضْرِبَانِ	تَضْرِبِينَ	*Fœminin.*	
يَضْرِبُونَ	يَضْرِبَانِ	يَضْرِبُ	*Maſculin.*	*Tertiæ perſonæ.*
تَضْرِبْنَ	تَضْرِبَانِ	تَضْرِبُ	*Fœminin.*	

Paradigma Imperativi Præteriti.

Pluraliter.	Dualiter.	Singulariter.		
اِضْرَبُوا	اِضْرَبَا	اِضْرَبْ	*Maſculin.*	*Secũdæ perſonæ.*
اِضْرَبْنَ	اِضْرَبَا	اِضْرَبْ	*Fœminin.*	
ضَرَبُوا	ضَرَبَا	ضَرَبْ	*Maſculin.*	*Tertiæ perſonæ.*
ضَرَبْنَ	ضَرَبَا	ضَرَبْ	*Fœminin.*	

Paradigma Imperativi Futuri.

Pluraliter.	Dualiter.	Singulariter.		
تَضْرِبُوا	تَضْرِبَا	تَضْرِبْ	*Maſculin.*	*Secũdæ perſonæ.*
تَضْرِبْنَ	تَضْرِبَا	تَضْرِبِي	*Fœminin.*	
يَضْرِبُوا	يَضْرِبَا	يَضْرِبْ	*Maſculin.*	*Tertiæ perſonæ.*
تَضْرِبْنَ	تَضْرِبَا	تَضْرِبْ	*Fœminin.*	

à ſine implicitè, erit ſex literarum, idq́ vel occultè, ut اِنْفَعَلَّ *vel manifeſtè, una à principio, altera in medio, ut* اِفْعَنْلَلَ *. Atq́ ſecundùm has verborum ſpecies, qvidam, Conjugationes diſtinxerunt, tot nimirùm harum conſtituentes, qvot horum verborum ſpecies ſunt, id qvod cuiq́ liberum relinqvo.* Tranſitio *verò verbo puro trium literarum, accidit tripliciter,* 1. *vel cum ſigno* Teſchdiidu, *ut à* فَرِحَ *id eſt,* gaviſus eſt, *verbo neutro fit,* فَرَّحْتُ *id eſt,* Lætificavi. 2. *Cum* ا Aliph, *ſeu* Hemzetu, *ut à verbo neutro* جلس *id eſt,* ſedit, *fit* اَجْلَسْتُ *id eſt,* ſedere feci. 3. *Cum* Chepdſu, *ſeu,* Gſerru, *in verbis qvibuſdam, ut* اِنْطَلَقْتُ بِهِ *&* ذَهَبْتُ بِزَيدٍ. *Tempeſtivum porrò nunc eſſe videtur, Paradigma, Conjugationis verborum non debilium adſcribere, ſit itaq́ idem, qvod* Lib. ſeq. 3. membro 37. *proponitur, qvod tamen neqvaqvam regulæ Polycleti exqviſitiſſimæ ſimile eſſe putes., ſed ubiq́, maximè verò in Imperativo, & omnibus vocalibus, ſcias fortè adhuc limam admittere poſſe, qvam nunc exqviſitiùs adhibere, multiformes meæ mihi non permiſerunt occupationes.*

Aliorum diſtinctio Conjugationum.

Tranſitio verbi puri trium literarum.

Paradigma Indicativi Præteriti.

PARADIGMA.

	Pluraliter.	Dualiter.	Singulariter.		
Juvit. Defendit. Patrocinatus eſt.	ضَرَبْنَا		ضَرَبْتُ	*Cõmun: primæ perſonæ.*	
	ضَرَبْتُمْ	ضَرَبْتُمَا	ضَرَبْتَ	*Maſcul.*	*Secundæ perſonæ.*
	ضَرَبْتُنَّ	ضَرَبْتُمَا	ضَرَبْتِ	*Fœmin.*	
	ضَرَبُوا	ضَرَبَا	ضَرَبَ	*Maſcul.*	*Tertiæ perſonæ.*
	ضَرَبْنَ	ضَرَبَتَا	ضَرَبَتْ	*Fœmin.*	

Paradigma

Septima.

SEPTIMA *Conjugatio poſſet conſtitui verborum, qvatuor literis radicalibus conſtantium. Anteqvàm autem Paradigma Conjugationum adſcribam, volo pauca annotare, de ſpeciebus ſive formis verborum impurorum, ſeu augmentum ſuſcipientium; Et qvot modis tranſitio verbis Arabicis accidat.*

Species verbi trium literarum augmentum ſuſcipiẽtis. Prima. Secunda. Tertia.

Species *itaq; verbi trium literarum, augmentum ſuſcipientis, tres ſunt, ratione numeri literarum, qvæ per augmentum ſuſcipiuntur.* 1. *Si enim litera unica acceſſerit, erit literarum qvatuor, hoc fit dupliciter, vel implicitè ſeu occultè per ſignum* Teſchdiidu, *ut* فَعَّلَ, *vel explicitè, ſeu manifeſtè, qvod viciſſim fit dupliciter, aut à principio, ut* أَفْعَلَ, *aut in medio, ut* فَاعَلَ. 2. *Si verò duæ literæ acceſſerint; erit qvinq; literarũ, qvod viciſſim vel occultè fit, ut* تَفَعَّلَ *in mediâ, aut* اِفْعَلَّ *in ultimâ; vel manifeſtè, idq; aut à principio; ut* اِنْفَعَلَ *aut in medio, ut* اِفْتَعَلَ *&* تَفَاعَلَ. 3. *Si verò tres literæ acceſſerint, erit ſex literarum, idq; viciſſim vel occultè, ut* اِفْعَوَّلَ *in mediâ, aut* اِفْعَالَّ *in ultimâ; vel manifeſtè, atq; hoc tripliciter, aut à principio, ut* اِسْتَفْعَلَ, *aut in medio & principio, ut* اِفْعَوْعَلَ, *&* اِفْعَنْلَلَ, *aut in principio, medio & fine, ut* اِفْعَنْلَى. *E qvibus patet, qvasdã eſſe verborum gravium, qvæ nimirum ſignum gerunt* Teſqiilu, *ſeu* gravitatis, *qvaſdam* Techphiiphu, *ſeu* levitatis, *in qvibus nimirum ſignum illud abeſt.*

Verborum ſignificationes.

Ex his itaq; verborum ſpeciebus ſeu formis, variæ eorundem oriuntur ſignificationes, *qvæ ipſo uſu & obſervatione addiſcendæ ſunt, magisq; ad ſignificationis verborum explicationem; qvæ è Lexicis, non ex hiſce rudimentis petenda, pertinent, qvàm ad eorundem flexionem ſeu conjugationem.*

Species verbi qvatuor literarum augmentũ ſuſcipiẽtis. Prima. Secunda.

Species *autem verbi qvatuor literarum, augmentum ſuſcipientis, tantùm duæ eſſe videntur, qvòd vix aliqvod verbum Arabicum in ſingulari præteriti, tertiæ perſonæ Maſculini, obſervaverim excedere numerum ſex literarum. I. Si igitur litera unica acceſſerit, erit literarum qvinq;, ut,* تَفَعْلَلَ *neq; memini me obſervaſſe alterum modum occultum ſc.* فَعْلَّلَ *aut* فَعْلَلَّ. *II. Si verò duæ literæ acceſſerint,* una *à principio explicitè,* altera, *à fine*

radicalis, numerum Conjugationum hujus lingvæ, conſtituere. Sit itaq; Arabum Conjugatio PRIMA, *qvæ in præteriti ſive radicis literâ mediâ habet* Phathhu, *ut* فَعَلَ *& Futurum ejus habet in eâdem literâ* Dshammu, *ut* يَفْعُلُ, *additâ tamẽ à principio characteriſticâ futuri* ي Ja. Conjugatio prima.

SECUNDA, *qvæ in præteriti, ſive radicis literâ mediâ, itidem habet* Phathhu, *ut* فَعَلَ, *& Futurum ejus habet in eâdem literâ* Keſru, *ut* يَفْعِلُ. Secunda.

TERTIA, يَفْعَلُ *qvæ in præteriti ſive radicis literâ mediâ, itidem habet* Phathhu, *& Futurum ejus, illud ipſum in eâdem literâ retinet, qvod plerumq; fit, ſi ſecunda aut tertia litera radicis, ſit una ex Gutturalibus, ut* يَمْنَعُ, *& in verbo* أَبَى, *qvod futurum habet* يَأْبَى *qvamvis neq; ſecundam, neq; tertiam habeat gutturalem.* Tertia.

QVARTA, *qvæ in præteriti, ſive radicis literâ mediâ, habet* Keſru, *ut* فَعِلَ, *& Futurum ejus, in eâ literâ* Phathhu, *ut* يَعْلَمُ. Quarta.

QVINTA, *qvæ tàm in mediâ literâ præteriti, ſeu radicis, qvàm Futuri, habet* Keſru, *ut* نَعِمَ يَنْعِمُ. Qvinta.

SEXTA, *qvæ tàm in mediâ literâ præteriti, ſeu radicis, qvàm Futuri, habet* Dshammu, *ut* فَعُلَ يَفْعُلُ. *Atq; ita apparet, in* primâ *Conjugatione Mediam literam præteriti, habere* Phathhu, *& futuri* Dshammu, *qvod Poſtellus memoriæ ergò nomine* BARUC, Phathhu, *nimirum per* A, *&* Dshammu *per* U *ſignificans, indicare voluit, id qvod & mihi non diſplicet. In* ſecundâ, *mediam literam præteriti habere* Phathhu, *futuri* Keſru, *qvod ſimiliter Poſtellus nomine* DAVID, Phathhu *videlicet per* A, & Keſru *per* I *ſignificans, indicare voluit. In* tertiâ, *mediam literam tàm præteriti, qvàm futuri habere* Phathhu, *id qvod per nomen* NATHAN *indicatur. In* qvartâ, *mediam literam præteriti habere* Keſru, *futuri* Phathhu, *qvod nomine* ISHAC *indicatur. In* qvintâ, *mediam literam tàm præteriti, qvàm futuri habere* Keſru, *qvod per verbum* DIXIT, *indicatur. In* ſextâ, *mediam literam tàm præteriti, qvàm futuri habere* Dshammu, *qvod per Pronomen* TUUM indicatur.

SEPTIMA,

1. Conjugatio, eſt verborũ vel perfectorum, vel Imperfectorum.

Cur priùs de perfectorum verborum Conjugatione agatur?

CONJUGATIONES; *verborum ſunt duplices;* Aliæ *perfectorum ſeu non debilium;* Aliæ *imperfectorum ſeu debilium. De Perfectorum autem Conjugatione, priùs agam, cum rectum ſit ſui, & obliqui index, ita etjam perfectum erit ſui & imperfecti index. Volui porrò, facilioris doctrinæ gratiâ, qvamvis unicum ſit Conjugationis perfectorum verborum paradigma, tot eorundem conſtituere Conjugationes, qvot dantur trium motionum, ſeu vocalium Arabicarum combinationes in mediâ literâ radicali, Præteriti & Futuri, cujus literæ puncti ratio, omnium eſt apud Arabes difficilima, neq; poteſt, niſi ſolo uſu, cognoſci, qvoniam Grammatici nondum hanc certis ordinibus incluſerunt. Quod ſi tamen aliqvis, nolit has præteriti & futuri variationes, dicere diverſas Conjugationes, ſed unius conjugationis varias temporum formationes, non multùm cum eo litigabo, mihi enim nunc, ut dixi, facilioris doctrinæ gratiâ ita libuit.*

Conjugatio alia eſt gravis, alia levis.

Nota.

Conjugationum verò omnium, alia eſt Gravis, *qvando verbum, qvod conjugatur, habet punctum* أَلتَّثْقِيلْ Atterſqiilu, *id eſt*, gravitatis, *de qvo puncto vide ſuprà* Lib. 1. pag. 91. *Alia* levis, *qvando verbum qvod conjugatur, omninò hoc puncto caret. Quod ſi qvis alio modo Conjugationes conſtituere velit, per me licebit.*

Cõjugationes Arabicę poſſent variè diſtingvi.

Neminem enim unqvam vidiſſe me recordor, qvi Arabũm Conjugationes expreſſè diſtinxerit; verbi gratiâ, poſſent duæ *tantùm Conjugationes conſtitui,* Una, *verborum trium literarum radicalium;* Altera *qvatuor. Vel* una *verborum purorum, ſeu Incrementum non ſuſcipientium,* Altera *non purorum, ſive Incrementum ſuſcipientium. Vel* tres, *qvarum* prima *dici poſſet non debilium,* altera *debilium,* tertia *ſurdorum vel geminatorum. Imò etjam* duæ *tantùm dici poſſent,* prima *nimirum verborum tranſitivorum,* altera *non tranſitivorum. Qvidam qvoq;* tot *facere videntur, qvot ſunt ſpecies verborum, maximè impurorum. Qvia tamen pleræq; lingvæ aliæ, ſuas conjugationes, vel per characteriſticas litteras præſentis, ut Græci; vel infinitivi ut Latini, aut mutatione vocalium & augmento, ut Hebræi, (qvorum morem libentiſſimè ſecutus fuiſſem, ſed vix ſuccedere voluit, per me licebit aliis, idem meliore ſucceſſu tentare), diſtinxerunt: placuit mihi, periculum facere, per vocales mediæ literæ radicalis,*

affici literâ ن Nun, *vel* ſuſcipere literam ن Nun, *qvod verbum â Grammaticis formatum eſt*, *à nomine*, *literæ vigeſimæ qvintæ Alphabeti Arabici*, *ceu dixi* Lib. 1. Grammatices *præcedente*, pag. 80. Tandem, *verbum aliud eſt qvod flectitur, ſeu conjugatur, ut pleraq́, aliud qvod non flectitur, ſeu conjugatur, ut* بِئْسَ. *Aliud item eſt regulare, aliud irregulare, ſeu ἀνώμαλον*, &c. Qvod conjugatur. Qvod non conjugatur. Regulare. Irregulare.

ATQVE his ſpeciebus contentus in præſentiâ ero. Licet enim, ceu patebit paulò pòſt, ex variis formis verborum incrementum ſuſcipientium, variæ conſtitui poſſent ſpecies, tamen eæ in his rudimentis, ſtudioſum lectorem potiùs onerarent, qvàm erudirent maximè, cùm pleræq́ ad modò dictas, in primis ad Tranſitiva, qvæ admodùm varia ſunt, referri poßint, aut ex his oriantur.

TEMPORA; *apud Arabes, ut & alias orientales, duo tantum habentur*, Præteritum *nimirum*, *qvod vocant* مَاضٍ, *vel* الماضي *ceu patebit infra* Lib. 3. memb. 30. *qvo non tantùm reliqvarum lingvarum Imperfecta & Plusqvamperfecta tempora exprimunt, ſed ipſum etjam non raró tempus præſens, id qvod ex ſenſu facilè patet. Et* Futurum, *qvod appellant* مُضَارِع, *ceu ex modò dicto loco libri ſeqventis patebit, qvo etjam interdum præſens exprimunt.* 3. Tempus. Præteritum. Futurum.

MODI; *apud Arabes tres dari poſſunt:* Indicativus, Imperativus & Infinitivus, *Cur autem in modò allegato loco* Libri 3. *Infinitivi nulla ſit mentio? Optativum & Conjunctivum aliarum lingvarum exprimunt, ut plurimum Imperativo & Indicativo, ceu infrà paucis monſtrabitur.* 4. Modus. Indicativ. Imperativ. Infinitivus.

FIGURA; *pleraq́ verba Arabum, videntur eſſe ſimplicia, niſi qvis, incrementum ſuſcipientia, velit dicere compoſita, ut* تفعل استفعل *&c. Si tamen alia qvædam fuerint compoſita, uſus facilè docebit.* 5. Figura.

PERSONAE; *ut & aliarum lingvarum, tres ſunt.* Prima, *eſt generis communis*, Secunda & Tertia *eſt*, *aut generis Maſculini, aut Fœminini, qvod ſemper exit in* ت Ta. 6. Perſonæ.

NUMERI; *ſunt tres*; Singularis, Dualis, & Pluralis, *De qvorum formatione, terminationibus, &c. meliùs Paradigma ſtudioſos, qvàm regulæ informare poſſunt.* 7. Numerus.

CONJU-

orientalibus, conſideratur. Primò, *ratione verbi, & ita verbum*
Activum. *aliud eſt* activum, *cujus agens nominatur, ſeu qvod actionem ſigni-*
Paſſivum. *ficat; aliud* Paſsivum, *cujus agens non nominatur, ſeu qvod paſsio-*
Neutrum. *nem ſignificat, & hæc utraq; poſſunt fieri trāſitiva; aliud* Neutrum,
qvod rariùs poteſt fieri tranſitivum, & propemodum paſsionem ſi-
gnificat. Deinde, *ratione Individuorum, de qvibus verba dicun-*
Maſculinū. Fœmininū. Commune. *tur, atq; ita verbum aliud eſt* Maſculinum, *aliud* Fœmininum,
aliud Commune.

2. Species. Verbum aliud eſt purum. Impurum. Trium, qvatuor aut plurium literarum.
SPECIES, *verbi, in hâc lingvâ, variè conſiderari poteſt. Primò;* ratione augmenti, *alia enim verba ſunt pura, vel augmentum non ſuſcipientia. Secundò;* Ratione numeri *literarum; atq; ita omne verbum purum, conſtat, aut tribus literis radicalibus, hocq; vel actu, ut* فعل *&c. vel potētiâ, ceu in verbis geminatis ſeu ſurdis, ut* مدّ *id eſt,* Extendit, *&c: infrà patebit; aut qvatuor, ut* فعلل. *Omne autem verbum impurum, à verbo puro, trium literarum ortum, eſt, aut qvatuor, aut qvinq;, aut ſex literarum; à verbo autem puro qvatuor literarum, eſt, aut qvatuor, aut qvinq;, aut ſex, aut plurium literarum.* Terriò; *verba alia ſunt perfecta, qvæ ex*
Perfectum.
tribus perfectis literis radicalibus conſtant, ut خرق, *id eſt,* lace-
Imperfectū. ravit, *&c. alia imperfecta, aut ob literas debiles* ا و ي, *ut* اسر;
id eſt, vinxit, ligavit, *qvæ debilia dicuntur, aut ob geminatas, ut* جرّ *id eſt,* attraxit, *qvæ geminata ſeu ſurda dicuntur. Atq; hæ*
Nota. *ſpecies maximè notandæ ſunt, propter varietatē Conjugationum.*
Tranſitiva. Qvartò; *verba etjam alia ſunt tranſitiva, qvæ tranſitionem habent ad id, qvod patitur, ut* ضَرَبَتْ زَيدًا percuſsit maritum, *hujuſmodi verbum qvoq; dicitur,* وَاقِعٌ *id eſt,* Cadens, *qvaſi cadens in alium; nec non* مُجَاوِزٌ Tranſiens; *alia non Tranſitiva, ſeu (ut qvidam vocant),*
Non tranſitiva. *intranſitiva, qvæ non tranſeunt agentem, ut* حَسَنَ زَيدٌ Doluit zeidun; *hujuſmodi verbum qvoq; dicitur;* غَيرُ وَاقِعٍ *id eſt,* non cadens, *ſc. in alium; nec non* لَازِمٌ *id eſt,* immobile, inſeparabile, *ſeu* adhærens. Qvintò; *verbum, aliud eſt*
Primitivū. *Primitivum, qvod non aliunde ortum eſt, ut* فعل, *aliud Deri-*
Derivativū. *vativum, qvod aliundè originem ducit, ut* دُفِنَ *id eſt,*
affici

difficili aliqvando, aliqvod appareat principium, qvod, qvamvis Poſtellus *poſuiſſe videtur, qvia tamen, ille labor in pauciſſimorum manibus eſt, & qvantum ego recordor, dum olim mihi ad manus eſſet, (periit enim, antè aliqvot annos, non paucis cum aliis ſimilis argumenti ſchedis ac opuſculis, caſu inſperato), vix primis, qvod dicitur, digitis, hanc rem tetigiſſe videtur. Ut itaq; rem ipſam aggrediar, absq; omnibus, qvantum fieri poteſt, ambagibus, aſſumo, id qvod ſuprà* pag. 20. lib. 1. Grammatices meæ Arabicæ, *jam monui, Arabes, ceu & alias gentes ferè omnes, tres primarias habere orationis partes;* VERBUM *nimirum,* NOMEN & DICTIONEM CONSIGNIFICATIVAM, *qvæ qvibus notis apud Arabes cognoſcantur, dicetur libro ſeqvente tertio, primis qvatuor membris, à qvarum artificioſâ flexione, mutatione, ac converſione, nec non diverſo modo utendi, pro ratione variarum intentionum, qvæ hujuſmodi mutatione tantùm exprimi poſſunt, Arabibus* Grammatica *dicitur* التصريف *id eſt,* Converſio, *à radice* صرّف flexit, convertit, movit, &c. *Nec non* النحو *à* نحو *id eſt,* modus, *ceu patebit infrà è* titulo lib. 3. *Prius autem de verbo agere decrevi, qvòd, qvamvis omnis res, qvæ nominibus appellatur, naturâ præcedat verbum, qvod aut actionem, aut paſſionem, aut utrumq; ejuſdem rei denotat. Qvia tamen, maximè in his orientalibus, ac meridionalibus lingvis, pleraq; nomina, à* radicibus *ſuis* (qvæ ut plurimùm eſt tertia perſona Præteriti ſingularis Maſculini), *deſcendunt, indeq; formantur. Jure itaq; optimo, imò ipsâ naturâ duce, principium, ſeu originem, principiato (ut qvidam loqvuntur) ſeu inde deducto, & cauſam, qvaſi effectu, præmittere videor.* VERBUM *Arabes appellant dictione* فعل *id eſt, egit. Et qvamvis hac primâ vice, Rudimenta ſeu adumbrationem potiùs Etymologiæ Arabicæ me ſcripturum, jam ſuprà dixerim, qvàm integram ſeu abſolutam Etymologiam. Tamen majoris evidentiæ cauſâ, conſiderabimus accidentia verbi, qvæ in reliqvis lingvis in eodem conſiderantur. Illa autem ſunt octo;* 1. Genus. 2. Species. 3. Tempus. 4. Modus. 5. Figura. 6. Perſona. 7. Numerus. 8. & Conjugatio.

Partes orationis Arabicæ.

Grammatica qvomodo & unde Arabibus dicatur.

Cur in hâc lingvâ priùs de verbo qvàm de nomine agatur.

VERBUM

Accidentia verbi.

GENUS *verborum in hâc lingvâ dupliciter, ut & in aliis orientalibus*

1. Genus.

GRAMMATICES ARABICÆ LIBER SECUNDUS,

SIVE

ETYMOLOGIA ARABICA.

Cur hic liber non citius editus fuerit.

MERITO SANE, OB SUMMAS DIFFICULTATES, *hactenus diſtuliſſe mihi videor, ſecundi hujus Gramatices Arabicæ libelli, ſcriptionem; imò non injuriâ me adhuc diutiùs differre rectè potuiſſe, procul dubiò haud imprudenter multi mecum ſtatuent. Qvantam enim, rem tantam, auſibus novis tentare, reqvirat* lingvæ cognitionem, *qvãtum in variarum diſciplinarum genere ſcriptoribus, ipſarumq́ rerum infinitâ qvaſi varietate,* exercitium; *Qvàm multiplicem deniq́ in figendis legibus ſeu regulis* dexteritatem, *nemo prudens eſt, qvi ignorat. Hæc autem omnia, in me eſſe admodum exigua, ingenuè fateor. Licet enim Lingvæ hujus Arabicæ, utilitates non tantùm infinitæ, ſed ipſa qvaſi totius Reipubl. literariæ neceſſitas, me ſummè inflammarint, ad ejuſdem cognitionem culturamq́; mediorum tamen, ad ſcopum hunc perveniendi difficultates, ſeu defectus potiùs, impediunt magnam hujus lingvæ cognitionem. Penuria ſcriptorum, per varias diſciplinas, maximam illam rerum varietatem tractantium, negat exercitium neceſſarium. Aut qvamvis autores mihi concederentur plurimi, ipſius tamen temporis me excluderet brevitas. Dexteritas varia, qvæ reqviritur in figendis artium ejuſmodi legibus ſeu regulis, qvàm ſit apud me exigua, vereor ne plus ſatis, in ſeqventibus, cuilibet, hæc legenti, manifeſtum futurum ſit. Jure itaq́ optimo, aliis, in hâc paleſtrâ, me magis exercitatis, prædictisq́ mediis, ad hoc negotium omninò neceſſariis, multò feliciùs inſtructis, relinqvere poſſem. Verùm cùm non paucorum virorum Clariſſimorum de conatibus hiſce meis, judicia graviſſima, conjunctim, cum amicorum qvorundam noſtrorum petitionibus, laborem hunc noſtrum deſiderent, flagitent, extorqveant, placuit eâ, qvâ fieri potuit diligentiâ* Rudimenta hæc Etymologiæ Arabicæ *breviſſimè conſcribere, ut in re tàm difficili*

Qvæ reqvirantur ad ſcribendam Grammaticam?

Cur aliis hic labor potiùs relinqvi potuiſſet.

Cur hic liber nunc editus?

PETRI KIRSTENI PHILOSO-
phiæ & Medicinæ Doctoris.

LIBER SECUNDUS GRAMMATICES ARABICÆ,

SIVE

ETYMOLOGIA ARABICA.

BRESLAE,
Cum Privilegio Cæſario
ad 20. Annos.

*Studio, typis ac ſumptibus
Authoris.*

ANNO
Eſt Mea CVra DeVs.

PRIVILEGIUM CÆSAREUM.

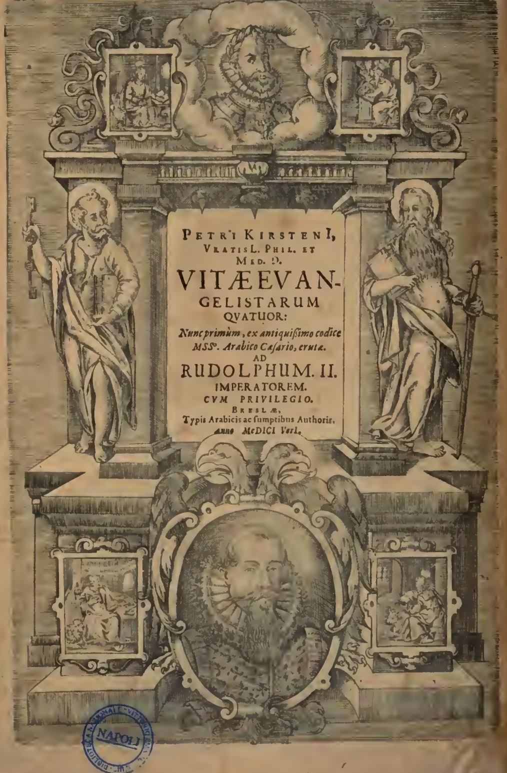
RUDOLPHUS SECUNDUS divina favente clementia electus Romanorum Imperator ſemper Auguſtus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ, &c. Rex, Archidux Auſtriæ, Dux Burgundiæ, Stiriæ, Carinthiæ, Carniolæ & VVirtembergæ, &c: Comes Tirolis &c: Agnoſcimus & notum facimus vigore præſentium Univerſis, qvod cum nobis demiſsè ſignificarit, noſter & Sacri Imperij fidelis dilectus PETRUS KIRSTENIUS, Philoſophiæ & Medicinæ Doctor, ſeſe com̃uni rei literariæ bono, & præſertim publico eorũ commodo qvi vel Medicinæ operá navant, vel alias honeſto ſtudiorum deſiderio flagrant, diverſorum Artis Medicæ Profeſſorum, videlicet Avicennæ, Meſuis, Rhaſis, Albucaſis aliorumq; opera idiomate ipſis vernaculo, id eſt Arabico in lucem edere decreviſſe, eodemq; fine, & pro faciliore eiusdem lingvæ captu non ita pridem Grammaticam Arabicam ſuis ſumptibus typis vulgatam eſſe. Vereri autem, ne, qvod ſæpe fieri ſolet, æmulorum fraude, qvi editionem ſuam dolosè imitentur, ſperato diuturni laboris ac impendij ſui fructu deſtituatur. Eaq; de cauſa ſuppliciter nos rogarit, ut ipſius hac in re indemnitati privilegio noſtro Cæſareo clementer conſulere dignaremur. Nos huiusmodi precibus, ut quæ æqvitate nitantur, benignè annuendum duxerimus, uti vigore præſentium annuimus. Ac proinde omnibus ac ſingulis Typographis, Bibliopolis, & alijs qvibuscunq; librariam negotiationem exercentibus ſeriò inhibemus & vetamus, ne qvis prænominatos libros vel alios Arabico idiomate à prædicto PETRO KIRSTENIO in lucem editos vel edendos, per viginti annorum ſpatium à prima editionis die computandum, intra Sacri Imperij, Regnorumq; et Dominiorum noſtrorum hæreditariorum fines, ſimili aut alio qvovis typo vel forma, ſive in toto ſive in parte, recudere, aut alio recudendos dare, vel alibi etiam impreſſos adducere, vendere, aut diſtrahere, clam vel palam, citra voluntatem et conſenſum prædicti PETRI KIRSTENII eiusve hæredũ præſumat. Si qvis verò ſecus faciendo Privilegium hoc noſtrum Cæſareum ſpernere, negligere, aut transgredi auſus fuerit, eum non ſolùm hujusmodi libris perperam qvippe recuſis & adductis, (qvos qvidem ante dictus PETRUS KIRSTENIUS ipſiusve hæredes, ubicunq; deprehenſos, ſive propria auctoritate, vel magiſtratus loci iſtius auxilio ſibi vindicare poterunt.) de facto privandum, ſed et pœna inſuper Viginti marcharum auri puri fiſco noſtro Cæſareo fraudis vindici, & ſœpe dicti PETRI KIRSTENII hæredumve ipſius uſibus, ex æqvo pendenda decernimus, omni ſpe veniæ ſublata, plectendum. Dummodo tamen iſtiusmodi libri nihil in ſe ſcandaloſum, aut orthodoxæ religioni Catholicæ, Sacriq; Romani Imperij conſtitutionibus adverſum, vel bonis moribus contrarium, ſive in præfatione ſive in textu, ſeu alias qvocunq; modo contineant, Et jam dictus PETRUS KIRSTENIUS terna ad minus ſingulorum operum exempla proprijs ſuis ſumptibus qvàm primùm ad Cancellariam noſtram Imperialem transmittere teneatur, qvatenus Privilegio hoc noſtro uti voluerit,

Mandamus ergo univerſis noſtris ac Sacri Romani Imperij, Regnorumq;, et Dominiorum noſtrorum hæreditariorium ſubditis, cujuscunq; ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis ac præeminentiæ exiſtant, tam Eccleſiaſticis qvàm ſecularibus, præſertim verò ijs qvi in Magiſtratu conſtituti, vel proprio vel ſuperiorum ſuorum nomine & loco juris ac juſtitiæ adminiſtrationem exercent, ne qvenqvam Privilegium hoc noſtrum Cæſareum temerè, & impunè transgredi aut violare patiantur, qvin potiùs contumaces, ſi qvos compererint, præſcripta pœna plecti, alijsq; idoneis modis coerceri curent, qvatenus & ipſi eandem mulctam evitare maluerint. Harum teſtimonio literarum manu noſtra ſubſcriptarum & ſigilli noſtri Cæſarei impreſſione munitarum. Datum in arce noſtra Regia Pragæ die 6. Octobris, Anno 1608.

RUDOLPHUS

Ad mandatum S. Cæſareæ M^tis proprium

LEOPOLDUS à STRALENDORFF. JO. BARVITIUS.

PETRI KIRSTENI,
VRATISL. PHIL. ET
MED. D.
VITÆ EVAN-
GELISTARUM
QVATUOR:
Nunc primùm, ex antiquiſsimo codice
MSS°. Arabico Caſario, eruta.
AD
RUDOLPHUM. II.
IMPERATOREM.
CVM PRIVILEGIO.
BRESLÆ,
Typis Arabicis ac ſumptibus Authoris,
anno MeDICI VerI.
NAPOLI

الله
IDEST
IBER SECUN
e Canone Canonis à fili
SINA
Studio sumptibus ac typis Arabicis
PETRI KIRSTENI PH. & M. D. Vrat
quà potuit fieri fide, ex Asiatico & Africano Exem
plari MSS. Cæs. Arabicè per partes editus, & ad verbum
in latin: translat. notisq. textum concementib. illustra
BRE SLÆ
Cum Priuil io ad. 20. annos
Cl. Gal
Hippocrates